Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Dulcea sărutare” (Glycophilousa) de la Mănăstirea Filotheu

Icoana Maicii Domnul "Glycophilousa", adică “Dulcea sărutare”, este una dintre cele mai vechi, renumite şi iubite icoane din Sfântul Munte Athos, potrivit tradiţiei, această icoană a fost pictată de Sfântul apostol Luca. Anual, în Lunea din Săptămâna luminată, părinţii mănăstirii Filotheu merg în procesiune cu icoana Maicii Domnului la izvorul de pe ţărm, locul unde aceasta a fost aflată.

Index

Paraclisul icoanei Maicii Domnului “Dulcea sărutare” (Glycophilousa) de la Mănăstirea Filotheu

(îndeosebi spre vindecare de cancer şi spre dăruire de copii celor care nu îi pot avea)

[Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.]

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.

2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. **(de 3 ori),** *apoi:*

Tropar: În braţele tale de Maică ai purtat pe Cel ce ne poartă pe toţi deasupra valurilor ispitelor şi cu dulce sărutare L-ai pecetluit pe Cel ce este neapropiat cetelor îngereşti, către care îndrăzneală de Maică având, nu înceta a-L ruga pentru cei ce cu dragoste se închină ţie şi strigă: Bucură-te, nădejdea sufletelor noastre !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.

5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Maicii Domnului

Cântarea I

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Cu adevărat izvor de minuni s-a arătat icoana ta cea prea cinstită, revărsând binecuvântări tuturor celor ce cu credinţă aleargă la acoperământul rugăciunii tale.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

În braţe ai purtat pe Împăratul păcii şi dulce sărutare de Maică i-ai dat Celui ce a venit să primească pe fiii cei rătăcitori în cămara pocăinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minune prea slăvită ai săvârşit, scăpând icoana ta de ameninţarea urâtorilor de icoane şi pe mare ai călătorit, venind ca dar pentru mănăstirea Filotheu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ancora rugăciunii tale trimite-mi mie, cel ce înot în marea păcatelor, ca să mă izbăvesc de toată răutatea.

Cântarea a III-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Cu mare bucurie călugării te-au luat din apă şi în biserica lor te-au pus, ca să fii povăţuitoare tuturor sufletelor către pământul desăvârşirii.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Mult se mâhnea monahul că nu este belşug în mănăstirea Filotheu, dar cu blândeţe în vis i-ai grăit că te îngrijeşti de toate cele de folos mănăstirii, ca şi de mântuirea sufletului său.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neînfrânarea monahilor o ai pedepsit, abia după pocăinţă îngăduindu-le a ridica icoana ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu ale tale mijlociri păzeşte-ne pe noi de tirania vrăjmaşilor nevăzuţi, care caută să ne abată de pe drumul mântuirii.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu dulcea ta sărutare revărsată tainic prin rugăciune îi întăreşti pe monahi a purta jugul nevoinţelor călugăreşti.

Maica Vieţii, cu adevărat din pântecele tău a răsărit floarea mântuirii prin care lumea s-a umplut de mireasma darurilor duhovniceşti.

Sedealna: Cu curgerile lacrimilor tale, Preacurată, ai stins focul dreptei judecăţi dumnezeieşti gătite pământului cel cuprins de flăcările multor păcate grele.

Cântarea a IV-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale, Stăpâne cu mintea mea intrând în patimile des-fătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Pe cel ce furase podoabele din biserica ta în chip minunat l-ai adus la pocăinţă, oprind în mijlocul mării corabia în care se afla.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Pe mine, cel ce în mijlocul mării păcatelor înot, ridică-mă în corabia rugăciunii cu însăşi mijlocirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe mine, cel greu sărăcit de tâlharii patimilor, mă povăţuieşte la izvorul pocăinţei şi mă hrăneşte cu a ta rugăciune.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe Eva din blestemul întristării ai izbăvit şi Adam saltă, aducând mulţumire ţie, celei ce ai născut pe viaţa lumii.

Cântarea a V-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

În chip minunat ai salvat pe cel ce căzuse de pe balcon, ascultând şi plinind grabnic rugăciunea lui în ceasul primejdiei.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Pe mine, cel căzut în adâncul multor păcate, mă ridică Stăpână, cu mâna ta cea puternică.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ridică de la mine lanţul cel greu de purtat al păcatului care cumplit mă depărtează de cele dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Glasul rugăciunii mele auzi-l Stăpână, şi dăruieşte-mi mie viaţă lipsită de păcate.

Cântarea a VI-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Catârul său şi o candelă de argint ţi-a dăruit omul cel mulţumitor pentru izbăvirea lui de la moarte, iar noi mulţumim purtării tale de grijă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Primeşte şi de la noi cuvintele cele sărăcăcioase şi smerite şi ne dă tu, ca o bună, belşugul înţelepciunii duhovniceşti.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind tu candelă a rugăciunii curate, dăruieşte lumina mântuirii tuturor celor cuprinşi de întunericul păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu smerite cântări dă-ne nouă a te împodobi pe tine, ceea ce eşti neîncetată cântare a cetelor îngereşti.

Apoi aceste **stihiri**:

Binecuvântarea nu lipseşte din Sfânta ta mănăstire, căci pururea eşti rugătoare pentru monahii care bine se nevoiesc spre dobândirea cununii desăvârşirii.

Preacurată care prin cuvânt, negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Flori de cuvinte îţi culegem din grădina inimii, ca să împodobim icoana ta cea izvorâtoare de daruri pentru cei ce cu dragoste şi cu evlavie te cinstesc pe tine, prea curată Maică a Domnului.

Pomeni-voi Numele tău în tot neamul şi neamul!

Stih: Ascultă fiică şi vezi şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău!

Evanghelia

Înţelepciune drepţi! Din Sfânta Evanghelie de la Sfântul Luca, citire:

Luca I, 39-49, 56
39.Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40.Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41.Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42.Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43.Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?
44.Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45.Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46.Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47.Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48.Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49.Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56.Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

***Stih:** Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare milă Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile mele.*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh!

Pentru rugăciunile apostolilor Tăi, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi in vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Grija pentru săraci o ai arătat pururea de trebuinţă pentru cei ce se nevoiesc în a ta mănăstire, ca să fie totdeauna belşug de binecuvântare pentru robii tăi.

[*Diaconul (iar în lipsa lui, preotul) rosteşte rugăciunea: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor părinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfântului ierarh Spiridon, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.*]

[Strana: Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a VII-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Sufletele noastre cele slăbănogite de păcat le ridică spre lauda ta, Preacurată, ceea ce cu purtarea ta de grijă ne izbăveşti pe noi de osândire.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Multe neputinţe ale oamenilor ai vindecat numai cu a ta rugăciune, de al cărei dar nu ne lipsi nici pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În braţe ai ţinut pe Ziditorul a toate, pe care Îl roagă acum, ridicând ale tale prea cinstite mâini, ca să oprească valurile necazurilor celor pornite asupra noastră.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Paharul mântuirii dă-mi mie, ceea ce prin naşterea ta ai scos pe Adam din moarte, şi paharul veseliei veşnice i-ai dăruit.

Cântarea a VIII-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Izvor minunat a răsărit în locul de unde ai fost luată din mare, ca toţi să mărească minunile tale cele pentru mântuirea oamenilor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

Pe Cel ce este neîncetat slăvit de cetele îngereşti în pântecele tău fecioresc a încăput, ca să ştergi osânda lui Adam, celui închis în pântecele iadului.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu adevărat pe monahul ce se tânguia l-ai încredinţat de ajutorul tău, căci eşti apărătoare a mănăstirii tale şi dătătoare de hrană duhovnicească şi trupească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne rugăm celei ce fără de sămânţă a născut pe Împăratul slavei, ca să sădească în inimile credincioşilor seminţele gândurilor de mântuire.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!***

În braţe ai ţinut pe cel către care înalţă mâinile la rugăciune credincioşii şi lumea din blestemul căderii o ai izbăvit.

Stih:* *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluieşte-ne pe noi!

Cu adevărat belşug de daruri au izvorât celor ce te cinstesc pe tine, iubind curăţia cea desăvârşită spre slava lui Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Marea vieţii cea tulburată de valurile ispitelor o îndreptează ca să ajungem fără cădere la limanul păcii lui Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe cărarea pocăinţei mă îndreptează, Preacurată, ceea ce eşti pururea rugă-toare pentru cei ce te cinstesc pe tine.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai slăvita fără de asemănare decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Bucură-te, a lumii îngereşti podoabă, izvor de cereşti daruri, scut al monahilor, odihna cuvioşilor, nu înceta a te ruga pentru cei ce cu credinţă aleargă la aco-perământul tău.

Cu dulceaţa rugăciunii tale hrăneşte-ne pe noi, cei ce am gustat amărăciunea păcatelor, ca să ne izbăvim de osândirea cea cumplită.

Pe Soarele dreptăţii ai purtat în braţele tale şi lumea din întunericul păcatului o ai scos, luminând şi cămările inimilor noastre.

Dulceaţa rugăciunii tale să ne hrănească şi pe noi duhovniceşte, ca să aducem roade vrednice de mântuire în grădina Domnului.

Cetele monahilor pe tine te cinstesc Preacurată, ceea ce eşti ocrotitoare tare a lor şi celor din lume mângâiere în necazuri.

Muntele Athosului cu bucurie poartă icoana ta cea izvorâtoare de minuni prin care se umple de binecuvântare dumnezeiească.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veseleşte-te, Preacurată, izvor de dumnezeieşti binecuvântări şi pe robii tăi din toate primejdiile îi izbăveşte, solindu-le mare milă.

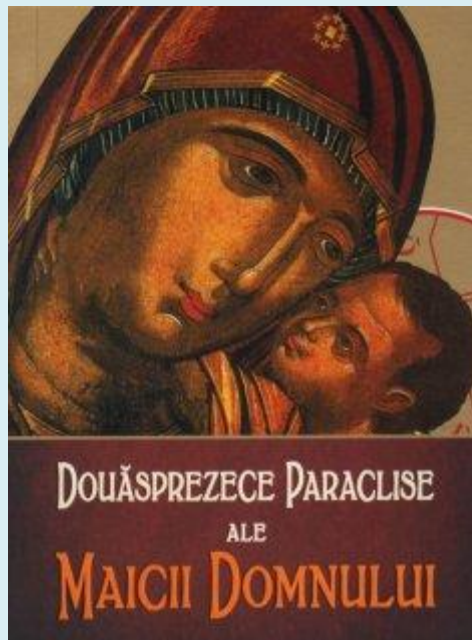
Mănăstirea Filotheu cu dragoste poartă în braţele sale Sfânta ta icoană, care revarsă şi nouă daruri de vindecări şi mare milă.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul tău.

Ceea ce în braţele tale cele de Maică ai purtat pe Cel ce pe toate le poartă, şi cu dulce sărutare L-ai sărutat pe Cel ce înseşi Cetelor celor îngereşti este neapropiat, ca ceea ce îndrăzneală către Dânsul ai câştigat, nu înceta a-L ruga pentru cei ce cu dragoste se închină icoanei tale celei de minuni făcătoare şi strigă: Bucură-te, a sufletelor noastre nădejde tare!

Paraclisul icoanei făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, cea numită Dulcea sărutare (de la mănăstirea Filotheu) - 27 martie

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.
Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţã, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatã-lui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugã-ciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142

1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.
3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori)***:

Apoi **troparele** acestea, glasul 4:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Ceea ce în braţele tale cele de Maică ai purtat pe Cel ce pe toate le poartă, şi cu dulce sărutare L-ai sărutat pe Cel ce înseşi Cetelor celor îngereşti este neapropiat, ca ceea ce îndrăzneală către Dânsul ai câştigat, nu înceta a-L ruga pentru cei ce cu

dragoste se închină icoanei tale celei de minuni făcătoare şi strigă: Bucură-te, a sufletelor noastre nădejde tare! (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Niciodată nu vom tăcea noi, nevrednicii, a vesti puterile tale, Născătoare de Dumnezeu. Că de nu ai fi stat tu rugându-te pentru noi, cine ne-ar fi izbăvit dintru atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, Stăpână, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Atenţie: Canonul e de la icoana Portăriţa

Canonul de rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

Cântarea întâi, glasul 8

Irmos: Pe faraon cel ce se purta în căruţă l-a cufundat toiagul lui Moisi, cel ce a făcut minuni de demult, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea, şi pe Israil, cel ce fugea pedestru, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântarea lui Dumnezeu.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Cu adevărat, izvor de minuni s-a arătat icoana ta cea prea cinstită. Născătoare de Dumnezeu, ceea ce curgere de binecuvântări pururea turmei tale izvorăşte, care către dânsa cu credinţă năzuieşte.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

În braţele tale pe Împăratul păcii L-ai purtat şi dulce sărutare de Maică I-ai dat, Fecioară, Celui ce în staulul pocăinţei pe cei rătăciţi a adunat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minune prea slăvită ai săvârşit, căci chipul tău cel zugrăvit, de ameninţarea urătorilor de icoane l-ai izbăvit, şi pe mare venind, mănăstirii Filotheu, Preacurată, în chip de negrăit te-ai dăruit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Anghira rugăciunii tale trimite-mi mie, celui ce în marea patimilor mă învăluiesc, ca de toată răutatea, prin a ta mijlocire, Preanevinovată, să mă izbăvesc.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai făcut cele de deasupra Crugului Ceresc şi ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întăreşte întru dragostea Ta, că Tu eşti marginea doririlor şi credincioşilor întărire, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Cu bucurie mare călugării icoana ta din apă au luat şi în mănăstirea lor o au aşezat, Preacurată, ca tuturor să le fii ocrotitoare şi către limanul mântuirii îndreptătoare, ceea ce eşti întru tot lăudată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Îndelung se mâhnea monahul acela că nu este belşug în mănăstire, însă tu în vis cu blândeţe i-ai grăit, Fecioară, că de toate cele de folos totdeauna te îngrijeşti, ca şi de a sa mântuire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Neînfrânarea monahilor o ai pedepsit, căci numai după ce cu osârdie s-au pocăit, a ridica icoana ta, Preacurată, le-ai îngăduit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

De chinuirea nevăzuţilor vrăjmaşi, cei ce de la calea mântuirii caută să ne abată, pururea ne izbăveşte pe noi, cu ale tale soliri, întru totul nevinovată.

Apoi aceste **stihiri**, acelaşi glas:

Cu sărutarea ta cea dulce, care în chip tainic, prin rugăciune, de la icoana ta se revarsă, pe monahi pururea îi întăreşti şi celor ce aleargă la tine, Născătoare de Dumnezeu Portăriţa, cele de folos totdeauna le chiverniseşti.

Maica Vieţii, cu adevărat din pântecele tău cel curat Floarea mântuirii a odrăslit, prin care lumea de mireasma duhovniceştilor daruri s-a învrednicit.

Sedealna, glasul 2:

Podobie: Ceea ce eşti rugătoare caldă şi zid nebiruit, izvor de milă şi lumii scăpare, cu osârdie strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, vino degrabă şi ne izbăveşte din primejdii, ceea ce eşti una grabnic folositoare.

Văpaia dreptei Judecăţi dumnezeieşti, care, pentru cei păcătoşi, din pricina cumplitelor păcate se găteşte, cu curgerile darurilor tale, Portăriţa prea curată, se potoleşte.

Cântarea a 4-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale, Stăpâne, şi cu mintea mea în patimile desfătărilor sălăşluind, de har am fost golit şi zac gol din pricina rănilor. Ci mă rog Ţie: Mântuieşte-mă, Mântuitorule!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Pe cel ce podoabele din biserica ta le-a răpit, în chip minunat către pocăinţă l-ai povăţuit, Portăriţa, corabia în care se afla în mijlocul mării oprind.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Pe mine, cel ce în noianul mării păcatelor mă înviforez, în corabia rugăciunii, cu atotputernică solirea ta, Stăpână, mă sălăşluieşte şi către limanul cel lin al pocăinţei mă povăţuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La izvorul pocăinţei mă îndreptează şi cu a ta rugăciune, Preacurată, sufletul meu, cel ce de tâlharii patimilor cumplit se jefuieşte, degrab îl luminează.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Adam dănţuieşte, pe tine mărindu-te, Preanevinovată, ceea ce pe strămoaşa Eva din blestemul întristării o ai izbăvit şi lumii prin naşterea ta, Viaţă ai dăruit.

Cântarea a 5-a

Irmos: Caută cu ochiul Tău cel neadormit şi spre mine Te milostiveşte, că de dormitarea trândăviei sunt cuprins, şi în patul patimilor zac, şi somnului desfătărilor slujesc; Cel ce pe Cruce capul Ţi-ai plecat şi de bunăvoie Te-ai sculat, Hristoase, noaptea păcatului risipind, Soare al dreptăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

În chip minunat, prea curată Portăriţa, pe cel căzut de la înălţimea casei l-ai scăpat, ceea ce în ceasul primejdiei rugăciunea acestuia cu grăbire o ai ascultat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Pe mine, cel căzut în prăpastia multor păcate, cu atotputernică mâna ta, Stăpână, mă mântuieşte şi la cărarea pocăinţei mă povăţuieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lanţul cel greu al păcatului de la mine îl ridică cu solirile tale, Fecioară, şi sufletului meu, celui ce cumplit se învăluieşte, izbăvire degrab îi dăruieşte de patimile ce-l împresoară.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cererile noastre le plineşte, Stăpână Portăriţa întru totul lăudată, şi a petrece viaţă cuvioasă şi fără de prihană ne învredniceşte, prea curată.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Cel ce de moarte s-a izbăvit, catârul său şi o candelă de argint ţi-a adus drept mulţumită, iar noi a ta purtare de grijă văzând, Portăriţă prea cinstită, cu osârdie te lăudăm, ceea ce eşti cu har dăruită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Primeşte şi de la noi, cei păcătoşi, această cântare smerită şi, ca o bună, belşugul dumnezeieştii înţelepciuni ne dăruieşte, ceea ce de toţi eşti prea slăvită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce eşti făclia cea nestinsă a rugăciunii celei curate, cu lumina darului tău străluceşte, Născătoare de Dumnezeu, şi sufletele noastre cele întunecate de căderile în cumplitele păcate.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu stâlpări de laude a te împodobi pe tine ne învredniceşte, Preacurată, ceea ce de îngereştile Cete neîncetat eşti lăudată.

Apoi aceste **stihiri**, acelaşi glas:

Binecuvântarea ta, Preasfântă Fecioară, mănăstirii tale fără de contenire o dăruieşte şi pe cei ce bine se nevoiesc într-însa, cu darul tău totdeauna îi păzeşte.

Curată, ceea ce prin cuvânt pe Cuvântul, la plinirea vremii, în chip de negrăit L-ai născut, nu înceta pentru noi a-L ruga, ca ceea ce îndrăznire de Maică către Dânsul ai câştigat.

Condac, glasul 6:

Podobie: Ceea ce ești păzitoarea creştinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre ajutorul nostru, care cu credință strigăm către tine: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Ca şi cu nişte flori înţelegătoare din grădina inimii culese, noi, cei ce cu dragoste te cinstim, icoana ta, Portăriţa, cea de daruri izvorâtoare, cu evlavioase cântări o împodobim, de Dumnezeu Născătoare.

Prochimen, glasul 4: Pomeni-voi numele tău întru tot neamul şi neamul.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta, şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Evanghelia de la Luca

Luca I, 39-49, 56

39. Şi în acele zile, sculându-se Maria, s-a dus în grabă în ţinutul muntos, într-o cetate a seminţiei lui Iuda.
40. Şi a intrat în casa lui Zaharia şi a salutat pe Elisabeta.
41. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pântecele ei şi Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt,
42. Şi cu glas mare a strigat şi a zis: Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău.
43. Şi de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu?

44. Că iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu.
45. Şi fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul.
46. Şi a zis Maria: Măreşte sufletul meu pe Domnul.
47. Şi s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,
48. Că a căutat spre smerenia roabei Sale. Că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile.
49. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi sfânt este numele Lui.
56. Şi a rămas Maria împreună cu ea ca la trei luni; şi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul 2*

Părinte, Cuvântule şi Duhule, Treime Sfântă, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: ***Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile mele.***

Şi **stihira** aceasta, glasul 6:

Podobie: Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Purtarea de grijă pentru cei sărmani pururea o ai arătat, Portăriţa prea curată, şi celor ce petrec în mănăstirea ta cele de trebuinţă le dăruieşti îmbelşugat, ceea ce de toată lumea eşti binecuvântată.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers din Iudeea în Vavilon oarecând, cu credinţa Treimii văpaia cuptorului au călcat-o, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Sufletele noastre, cele de păcate slăbănogite, spre lauda ta, Maică a lui Dumnezeu, le ridică, ceea ce prin a ta fierbinte solire ne izbăveşti pe noi de a iadului osândire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Neputinţele celor ce la tine au năzuit, cu singură rugăciunea ta le-ai tămăduit, Portăriţa prea lăudată, de al cărui dar nici pe noi nu ne lăsa lipsiţi, ceea ce eşti întru totul curată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

În braţele tale cele de Maică pe Ziditorul a toate L-ai purtat, pe care roagă-L neîncetat, prea curatele tale mâini către Dânsul ridicând, ca viforul necazurilor cel stârnit asupra noastră să îl potolească şi de toată nevoia să ne izbăvească.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Din paharul harului mă adăpă, Preacurată, ceea ce prin naşterea ta cea de negrăit pe Adam din moarte l-ai izbăvit şi veşnicei veselii pe cei muritori i-ai învrednicit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul Ceresc, pe care…

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Izvor de apă minunat s-a arătat în locul din care icoana ta din mare a fost luată, ca toţi minunile tale cele prea slăvite să le mărească, Mireasă dumnezeiască.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Pe Cel ce de Cetele îngereşti este slăvit neîncetat în pântecele tău cel fecioresc L-ai sălăşluit, Curată, ca să rupi zapisul lui Adam, cel în pântecele iadului întemniţat.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe monahul cel ce se tânguia, în chip minunat l-ai încredinţat, Portăriţa prea curată, că eşti mănăstirii tale cu adevărat hrănitoare şi sprijinitoare.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce negrăit, în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, pe Împăratul Slavei L-ai sălăşluit, nu mă trece acum cu vederea pe mine, cel ce în marea patimilor mă în-viforez cumplit.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe Împăratul Ceresc, pe care îl laudă oştile îngereşti, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu, te mărturisim pe tine Fecioară curată noi, cei mântuiţi prin tine, cu Cetele celor fără de trupuri mărindu-te.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Ceea ce pe Făcătorul a toate în prea curat pântecele tău L-ai purtat şi prin naşterea ta cea mai presus de fire pe Adam cel căzut l-ai ridicat, de tot necazul ne izbăveşte şi pe noi, cei aflaţi în cumplite nevoi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.***

Cu adevărat, belşug de daruri primesc cei ce cu evlavie icoana ta o cinstesc şi sub acoperământul tău, Maică a lui Dumnezeu, în mănăstirea ta bine se nevoiesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Linişteşte marea vieţii cea de viforul ispitelor tulburată, ca la limanul mântuirii fă-ră de sminteală să ajungem, Ceea ce eşti întru totul nevinovată.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

La cărarea pocăinţei mă îndreptează, Fecioară, ceea ce pururea soleşti pentru cei ce icoana ta, Portăriţa, cu evlavie o cinstesc, căci către dânsa alergând, pururea de tot necazul se izbăvesc.

Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi aceste **tropare** ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul 8:

Bucură-te, podoaba Cetelor îngereşti; bucură-te, izvor de daruri cereşti; bucură-te, scutul monahilor şi odihna cuvioşilor. Nu înceta a soli pentru cei ce cu credinţă scapă la a ta dumnezeiască folosinţă.

Cu dulceaţa rugăciunilor tale, Născătoare de Dumnezeu Portăriţa, pe noi, cei ce din rodul cel amar al păcatului am gustat, ne hrăneşte şi de osândirea cea cumplită ne izbăveşte.

Pe Soarele Dreptăţii în braţele tale cele de Maică L-ai purtat, şi lumea din întunericul păcatului o ai izbăvit. Şi inimile noastre, cu darul tău, prea curată, le străluceşte şi veşnicei veselii ne învredniceşte.

Din roua darurilor tale cele nenumărate picură şi peste inimile noastre cele cufundate în păcate, ca roade vrednice de pocăinţă să aducem, Stăpână, noi, cei ce alergăm la a ta icoană cu credinţă.

Cetele cele monahiceşti pe tine, Preacurată, te cinstesc, ceea ce eşti a lor folositoare tare şi celor aflaţi în cumplite nevoi mângâietoare.

Muntele Athonului se veseleşte de icoana ta cea de minuni izvorâtoare. prin care toţi ne umplem, de Dumnezeu Născătoare, de dumnezeiasca ta binecuvântare.

Cu toate Oştirile îngereşti, cu Botezătorul, cu apostolii cei slăviţi şi cu toţi Sfinţii, Preacurată, Fiului tău te roagă să ne mântuim noi toţi.

Rugăciune către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu facere a lui Chiril, bătrânul Constantinopolei (din Apanthisma)

Preasfântă Stăpână Născătoare de Dumnezeu, ceea ce ai născut pe Mântuitorul şi Domnul nostru Iisus Hristos, ceea ce voieşti şi doreşti ca toţi oamenii, întru slava Unuia Născut Fiului tău intrând, să te vadă pe tine, cea aleasă mai înainte de întemeierea lumii.

Unealtă a mântuirii neamului nostru, eu, netrebnicul şi necuratul robul tău, te rog pe tine, cea mai curată decât soarele şi mai cinstită decât îngerii: Primeşte rugăciunea mea şi să nu mă lepezi pe mine, că cer de la socoteala şi aşezarea ta cea milostivă şi iubitoare de oameni să te rogi Fiului tău celui milostiv, ca ceea ce ai îndrăzneală, pentru mine, păcătosul, ca să asculte întinata mea rugăciune, ceea ce cu zdrobire şi cu smerenie s-a făcut, şi să nu o defaime pe ea, care iese din inimă spurcată. Ci ca un îndurat şi Multmilostiv, prin rugăciunea ta, a prea curatei Maicii Sale, să Se plece şi, spre mine căutând, să mă miluiască şi să-mi ierte mie toate păcatele mele, câte în toată viaţa mea am nelegiuit. Aşa fă, Doamna mea, Preasfântă Fecioară, şi eu voi fi ţie îndatorit de-a pururea a propovădui măririle tale şi darul tău cel negrăit. Că blagoslovită şi cu daruri dăruită eşti în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte (de 3 ori),

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** de umilinţă, glasul 6:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Doamne miluieşte (de 40 de ori)

Şi aceste **tropare**, glasul 2:

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Bucură-te, Fecioară, ceea ce eşti izvor de dumnezeieşti binecuvântări! Şi pe noi, cei prea ticăloşi, ne izbăveşte şi har şi mare milă de la Domnul pururea ne soleşte, Maică a lui Dumnezeu.

Mănăstirea Filotheu cu dragoste în sânul său icoana ta o poartă, de la care daruri şi vindecări necontenit se varsă, Preacurată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi din toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub acoperământul tău.

Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

(Extras din cartea: Arhimandrit Iustin Pârvu - Douăsprezece Paraclise ale Maicii Domnului)

****

Arhimandrit Iustin Pârvu - Douăsprezece Paraclise ale Maicii Domnului:

https://www.academia.edu/44165428/Arhimandrit_Iustin_P%C3%A2rvu_Dou%C4%83sprezece_Paraclise_ale_Maicii_Domnului

https://archive.org/details/12-paraclise-md

https://www.slideshare.net/steaemy1/12-paraclise-md

Acatistul Icoanei Dulcea sărutare de la Mănăstirea Dobric (25 martie)

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Troparul icoanei: Preasfântă si Preabinecuvântată Maica lui Dumnezeu, călătorind de departe ai venit la Sfânta Mănăstire Dobric, binevestind bunăvoința Fiului Tau pentru toti cei care, cu credință, se închină și se roagă slăvitei tale Icoane numită Dulcea Sarutare. Iar noi, primind cu bucurie milostivirea și iubirea Ta de Mamă, Te lăudam și Îți cântăm cu glasuri ce se aud până la Cer, căci Tu esti salvarea și luminarea vieților noastre!

Condacul 1

Celei mai slăvite Fecioare, celei mai strălucitoare dintre stelele Cerului, Maicii Domnului îi înălțăm aceste cântări de laudă. Iar tu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, te rugăm du rugăciunile noastre Fiului tău cel prea iubit Iisus Hristos să fie milostiv cu noi, să ne primească să trăim doar în El, venind și El în lăcașul cel mai tainic din noi, iar noi te chemăm: ***Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!***

Icosul 1

Îngerii cei luminoși se inchină măreției tale, Maica Domnului, glasurile lor te slăvesc și aripile lor bat în bucuria de a fi în împărtășie cu tine neîncetat, în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu. Te chemăm prin rugăciune să cobori și la noi, cei păcătoși și nevrednici dar care căutăm mântuire și te strigăm:
Bucură-te, lumină care ne deschizi calea către Hristos Dumnezeu;

Bucură-te, începătoarea mântuirii noastre;
Bucură-te, scară care ne înalți cu mintea și cu sufletul la Cer;
Bucură-te, cea care ai zdrobit capul șarpelui, aducând lumii Izbăvirea;
Bucură-te, întemeietoarea fecioriei ca stâlp al devenirii în Hristos;
Bucură-te, iubire desăvârșită prin care vindeci și alini;
Bucură-te, scânteia primitoare a Celui mai Sfânt decât toți Sfinții;
Bucură-te, flacără ce arzi nemistuită în icoana de la Mănăstirea Dobric;
Bucură-te, aprinzând și în noi focul dorului de Dumnezeu;
Bucură-te, căldură de Mamă și brațe primitoare;
Bucură-te, cea mai cinstită decât Heruvimii;
Bucură-te, cea mai mărită fără de asemănare decât Serafimii;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 2
Te-ai arătat în vis preotului celui vrednic, Maica Domnului, spunându-i: „Du-mă la Dobric!”, iar acesta, cuprins de evlavie a primit prin rânduiala de sus icoana făcătoare de minuni copie a celei din Novgorod, Ucraina, și cu multă dragoste și rugăciune a pornit la drum din București. Trecând în procesiune prin Râmnicu Vâlcea, Sibiu, Alba Iulia și Târgu Mureș, icoana a fost primită cu emoție și recunoștință la Sfânta Mănăstire Dobric chiar de sărbătoarea Bunei Vestiri, fiind ea însăși vestea minunilor pe care mai apoi, prin voia lui Dumnezeu, i-a binecuvântat pe credincioșii care plini de bucurie Îl slăvesc pe Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2
Prin marea ta bunăvoință ne putem închina și noi la Mănăstirea Dobric prea curatului tău chip, putem săruta prea cinstitele tale mâini, Maica Domnului, putem îmbrățișa cu sufletul icoana Dulcea sărutare ce strălucește ca o perlă din care izvorăsc valuri de vindecări și de binecuvântări, pentru care te rugăm să primești smeritele noastre laude:
Bucură-te, călătoare de departe, poposind în lăcășurile cele mai tainice ale sufletului nostru;
Bucură-te, Buna Vestire a celor rânduite de Dumnezeu spre mântuirea noastră;
Bucură-te, cea înveșmântată în har și lumină, acoperindu-ne și pe noi copii tăi;
Bucură-te, mireasma faptelor bune și mustrătoarea celor nepăsatori;
Bucură-te, candelă nestinsă ce veghezi necontenit asupra Mănăstirii;
Bucură-te, păzitoarea caselor noastre de foc și cutremur;
Bucură-te, alungătoarea bolilor molipsitoare;
Bucură-te, întărirea celor care Îl caută pe Dumnezeu;
Bucură-te, aflătoarea flăcării Duhului Sfânt care arde în fiecare dintre noi;
Bucură-te, ceea ce dezlegi pântecele spre rodire;

Bucură-te, binecuvântarea pruncilor și puterea părinților lor;
Bucură-te, aducând pocăința și amintirea păcatelor nespovedite;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 3

Cu toții alergăm spre tine la Mănăstire când bate toaca, Maica Domnului. Învăluiți de cântecele stranei, ne plecăm genunchii inimii la rugăciune, iar aerul tămâiat al Sfintei Liturghii ne amintește că la Dumnezeu nu rămâne nici un glas neauzit, cu atât mai multă nădejde avem cu cât ştim că tu din icoană, ne cunoști toate durerile și întristările, împlinind cererile bune la timpul lor, iar noi încredinţaţi de puterea ajutorului tău Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru darul icoanei tale: ***Aliluia!***

Icosul 3

Cuvintele nu sunt îndeajuns pentru a te slăvi după măsură, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu. Mintea noastră e săracă, vorba e puțină, dar inima te cheamă, mintea te dorește, mâinile te caută, trupul ostenit de vuietul lumii te strigă: ”Mamă!” Iar tu ne oglindești neputința în icoană și apoi ne dezvălui puterea lui Dumnezeu în fața căruia te rogi necontenit pentru noi. Flămânzi de harul pierdut prin păcate dar pocăiți și cu dorință de mântuire, te slăvim:
Bucură-te, primitoarea tuturor celor ce se pocăiesc;
Bucură-te, sfințirea celor care își caută rugăciunea tihnită;
Bucură-te, unind cerul şi pământul în suflul rugăciunii celei mai simple;
Bucură-te, aducând în noi gândul de la Dumnezeu;
Bucură-te, arătându-ne calea crucii;
Bucură-te, cea ce porți crucea noastră atunci când neputința ne slăbește;
Bucură-te, îndurarea plină de mângâiere a celor ce plâng;
Bucură-te, mână caldă ce ocrotești inimile însângerate de durerile neîmplinirilor;
Bucură-te, privire de turcoaz amintindu-ne de întinderea nesfârșită a mării;
Bucură-te, zbor curat deasupra valurilor, spre culmile cele mai înalte ale trăirii duhovniceşti;
Bucură-te, ridicându-ne pe aripile harului acolo unde sufletul se desfată de împărtășia cu Hristos;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 4

Eşti încununată de har și de frumusețe sfântă, Maica Domnului, nebiruită de săgețile ce ți-au intrat în inimă, căci prorocia Sfântului Simeon nu te-a învins. Inima ta încă e vie, așa cum ne privești din binecuvântata ta icoană, iar noi te rugăm să cuprinzi și inimile noastre sângerânde, străpunse de săgețile patimilor şi de păcate, și

să pui în ele balsamul vindecător al harului tău, pentru ca apoi cu glasuri întărite să Îi putem cânta și noi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4

Ne dai Dulcea sărutare a harului iubirii veșnice, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, căci ne închinăm icoanei tale celei minunate, simțind și noi când ne rugăm îmbrățișarea Pruncului tău Iisus Hristos. Ne oglindim în chipul tău cel tăcut, văzându-ne așa cum suntem: nevrednici şi păcătoși, dar mâinile noastre se înalță împreunate în același strigăt și cu buzele pline de speranță te chemăm:
Bucură-te, lumină născută din rugăciunile Sfinților părinți Ioachim și Ana;
Bucură-te, izvor plin de har ce naști în noi daruri sufletești;
Bucură-te, flacără arzând spinii durerilor din inimile noastre;
Bucură-te, încununarea celor mai adânci trăiri duhovnicești;
Bucură-te, căldură ce ne învălui sufletele ostenite de oboseala luptei;
Bucură-te, crâmpeie de foc şi stâncă nemișcată a rugăciunii neîncetate,
Bucură-te, odorul cel mai scump al Mănăstirii, aducând binecuvântare;
Bucură-te, puterea călugărilor și mângâierea credincioșilor;
Bucură-te, dulceața limpezimii minții, arătându-i calea către inimă;
Bucură-te, smerenia inimii care cucerește mintea;
Bucură-te, zorii calzi ai mântuirii noastre;
Bucură-te, răsăritul rugăciunii care nu apune nicodată;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 5

Slăvite raze de lumină strălucesc din icoana ta, Maica Domnului, aşteptându-l pe fiecare credincios să devină o candelă de rugăciune în lume. Cu genunchii plecați, și inimile noastre se pleacă în fața bunătății cu care ne învălui, iar durerea, necazurile și bolile se vindecă, dăruindu-ne marea ta milostivire, ca întăriți în credință și plini de bucurie să Îi înălțăm Domnului cântarea de biruință: ***Aliluia!***

Icosul 5

Iubirea ta de Mamă ne copleșește cu totul, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, fiind pavăză pelerinilor care își îndreaptă pașii spre Sfânta Mănăstire Dobric, avându-i în grijă ca pe niște copii. Învăluită de cântările Sfintei Liturghii, împodobită cu flori și prea cinstită în rugăciuni, ești Maica tuturor celor ce îți caută alinarea, iar noi te rugăm să primești aceste umile laude:
Bucură-te, bucuria pelerinilor care te caută de departe;
Bucură-te, stâlpul credinței pentru închinătorii Mănăstirii;
Bucură-te, floare răsărită din Rai, strălucind în mijlocul credincioșilor;
Bucură-te, izbăvitoarea de ispite aducătoare de moarte;

Bucură-te, cunună neveştejită a Cerului pogorâtă în inimile noastre;
Bucură-te, ziditoare de biserici din piatră și din har;
Bucură-te, întărirea maicilor şi puterea călugărilor;
Bucură-te, coborându-te din icoana ca un nor vindecător înmiresmat;
Bucură-te, trezirea constiinței adormite;
Bucură-te, Maica tuturor celor îndurerați şi osteniți;
Bucură-te, străfulgerare a iubirii dumnezeiești;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 6
Acoperită de lumina harului, ești ca o stea răsărită în mijlocul inimii noastre, Maica Domnului. Icoana ta binecuvântată ne umple de bucurie prin razele strălucitoare pe care le trimite spre noi, acoperindu-ne, iar noi cuprinși de evlavie și pace Îi strigăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6
Ești comoara cea fără de preț a Mănăstirii Dobric, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ocrotindu-i cu acoperământul tău pe toți viețuitorii Mănăstirii și pe toți închinătorii care aleargă la tine pentru ajutor şi vindecare. Eşti iubită şi cântată de credincioșii care te cheamă în rugăciuni şi te roagă cu smerenie să primești aceste slove de laudă:
Bucură-te, alungând tristețea și neliniștea de la cei obosiți de valurile vieții;
Bucură-te, luminătoarea cea neclintită a drumurilor noastre;
Bucură-te, izbăvitoarea de nerodire a pântecelor, dăruind femeilor prunci binecuvântați;
Bucură-te, sprijinitoarea celor bătrâni și miluitoarea orfanilor;
Bucură-te, scoțându-ne din iadul gândurilor și din prăbușirea sufletească;
Bucură-te, trăirea cea mai adâncă a rugăciunii, aducând pacea de la Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce învingi demonii care ne tulbură rugăciunea;
Bucură-te, ceea ce duci la bun liman ostenelile noastre duhovnicești,
Bucură-te, îmbrățișare caldă de Mamă pentru cei orfani trupește și sufletește;
Bucură-te, aducând zâmbetul în inimile celor nedreptățiți;
Bucură-te, sporitoarea bunăstării celor ce fac milostenie;
Bucură-te, spic de grâu copt și aurit, semănând în noi vlăstarele pocăinței;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 7
Sfântul apostol Matei spune: ”Căutaţi mai întâi Împărăţia cerurilor şi dreptatea lui şi toate acestea se vor adăuga vouă”, iar glasul Mântuitorului ne învață: ” Împărăţia lui Dumnezeu se află înăuntrul vostru”. Dar unde să găsim, Maica Domnului,

Împărăţia lui Dumnezeu în noi, când suntem rătăciți de suflet, pierduți în negura vremurilor în care trăim, îndepărtați de Hristos? Te rugăm să ne prinzi de mâinile sufletului și să ne tragi din adâncul rătăcirii noastre, ca să putem înălța rugăciuni lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Suspin și cutremur ne cuprinde, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, când ne gândim cum vom da socoteală pentru nepăsarea în care am trăit. Căutăm bucuriile pământești, ne desfătăm în plăcerile trecătoare și am pierdut calea către inima noastră: nu mai știm unde bate, nu o mai auzim, nu vrem să știm durerea din ea. Te rugăm nu ne lăsa în căderea aceasta care omoară sufletul și aduce boală trupului, ci trezește în noi dorința de mântuire, ca să te slăvim:
Bucură-te, minunată vindecătoare a inimii obosite, arătându-ne calea către ea;
Bucură-te, descoperind bătăile inimii pentru cei ce vor mântuire;
Bucură-te, liniștitoarea zbuciumului sufletesc atunci când cădem în deznădejde;
Bucură-te, luptându-te cu harul tău atunci când teama încearcă să se cuibărească în noi;
Bucură-te, ocrotitoarea celor ce vor cu tot dinadinsul să dobândească rugăciunea curată;
Bucură-te, salvatoare de neliniștea ce ne cuprinde când nu ne lăsăm în voia Domnului;
Bucură-te, botezul minții care se vrea născută din nou în inimă;
Bucură-te, lumină ce arzi neîncetat în cuvintele rugăciunii aprinse;
Bucură-te, picătura de apă sfințită ce cazi mereu şi mereu în împietrirea simțurilor noastre;
Bucură-te, ceea ce ajungi astfel în cele mai adânci răni ale sufletului, aducând tămăduire;
Bucură-te, caldă îmbrățișare în ceasurile cele mai grele de luptă duhovnicească;
Bucură-te, iubire de Mamă a celor părăsiți și rătăciți;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 8

Ne e greu să ne găsim inima, Maica Domnului, căci peste ea am prăbuşit întreaga noastră ființă prin păcate și robindu-ne patimilor. Întinde mâna ta cea puternică peste inima noastră, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, şi dă tu la o parte piatră după piatră, spin după spin, sfâșiere după sfâșiere, și coase la loc tot ce am destrămat în noi din nepăsare, necunoaștere și necredință. Nu ne lăsa pradă sângerării, căci inima noastră Îl caută pe Dumnezeu, ci arată-ne calea către Împărăţia Lui, ca să învingem tot ce ne ține departe de El, chemându-L veșnic în noi: ***Aliluia!***

Icosul 8

Calea către Dumnezeu este plină de piedici, Maica Domnului. Ne împiedicăm la tot pasul, privirea ne alunecă de la mântuire și gândurile ne sapă afundarea în bezna în care nu există nimic. Firea noastră cea căzută mai întâi din minte ne arată neputința omenească, dar ne ridicăm ochii spre icoana ta și licărire de speranță se naște din simțirea minții și apoi a inimii, și istoviți de singurătatea păcatului și a patimilor, ne rugăm ție cu lacrimi:
Bucură-te, sfințirea cea dintâi a omului ce caută să se ridice;
Bucură-te, izbânda celui care se ostenește să rămână în picioare;
Bucură-te, iertarea și întărirea celor care cad mereu, dar mereu se întorc la Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce limpezești rațiunea, pentru ca mintea să respire în libertate;
Bucură-te, ceea ce ne dai gândurile luminate care coboară spre inimă;
Bucură-te, minune care vindeci şi aduni la un loc risipirile inimii şi ale minții;
Bucură-te, trăirea cea mai adâncă a împărtășirii gândurilor de la har în piept;
Bucură-te, săgeată care alungi negura ce cade uneori pe rugăciune;
Bucură-te, iubirea desăvârșită a cuvintelor ce scobesc în stânca inimii noastre;
Bucură-te, mir de flori din pârga de vară, prelins din creștet până în străfundurile inimii;
Bucură-te, comoara cea mai de preț a celui care caută isihia;
Bucură-te, ascunziș binecuvântat al celor care își construiesc aripi din rugăciune;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 9

Suspin și lacrimi se aud, Maica Domnului, de la omul ce stă la rugăciune în fața sfintei tale icoane, căci doar durerea îl mai aduce uneori pe cel pierdut la Dumnezeu. Nu îți întoarce fața de la aceste lacrimi, căci tu ești Maica celor îndureraţi, ajutorul celor întristați, mângâietoarea celor doborâți de greutăți, dar care te caută și te cheamă necontenit să fii și Mama lor, ca apoi, miluiți de tine să ridice cântece de slavă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Ai născut Lumina din Lumină, pe Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Maica Domnului, I-ai dat Dulcea sărutare Fiului tău Iisus Hristos, și El a crescut în brațele tale de Mamă desăvârșită. Noi suntem orfani în duh, alungați de lume, chinuiți de păcat, înfierați de patimi, dar alergăm la tine și privindu-te cum iți ții Pruncul în brațe în icoană, te întrebăm fiecare în taină: ”Vrei să fii și Mama mea?” Și cu privirea plecată, așteptând simțirea în inimă a înfierii, îți cântăm:
Bucură-te, gingășia deplină a dragostei de mamă;
Bucură-te, dulceața desăvârșită a brațelor cu care Îl îmbrățișezi pe Mântuitorul lumii;

Bucură-te, strălucire absolută a privirii ce naşte doar iubire;
Bucură-te, înfierea noastră cea dintotdeauna;
Bucură-te, căldura Dulcei sărutări prin care ne liniștim sufletele;
Bucură-te, vas al harului din care picuri în inimile noastre mana conștiinței trezite și a Vieții veșnice;
Bucură-te, stâlpul nevăzut al celor ce caută cu neclintire calea spre Împărăția Cerurilor;
Bucură-te, alinarea cea mai blajină, smulgând spinii şi alungând norii păcatului;
Bucură-te, floare luminoasă a împărtășirii bucuriei duhovnicești;
Bucură-te, doritoarea de pace şi făcătoarea de bine;
Bucură-te, ceea ce ne faci din orfani, copii tăi;
Bucură-te, răspunzând fiecăruia în taină la rugăciuni;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 10

Coboară ca un fulger luminos din cer și străpunge inima noastră, Maica Domnului, spulberând nodul durerii şi pătrunzând cât mai adânc în neputința pe care o purtăm în noi. Vindecă amintirile, mângâie suspinul, sprijină dorința de a ne despărți de păcat, dă-ne gânduri curate și inima nouă ca mântuiți de poverile trecutului să putem înălța glasuri de bucurie către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Ne cernem ca florile verii în toamna vieții noastre, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu. Ne trecem zilele aplecați spre cele pământeşti, cu mintea lipită de teamă și inima încremenită în patimi și păcate. Dar tu ești vara veșnică, Maica Domnului, și te rugăm să răsari şi în noi rădăcini ce nu se ofilesc niciodată, să înmugurească în noi rugăciunea cea ce aduce mila Fiului tău Iisus Hristos, iar noi te lăudăm:
Bucură-te, adierea harului de nădejde pentru cei îndurerați;
Bucură-te, suflarea înmiresmată a Vieții veșnice și a mântuirii;
Bucură-te, fiică de sfinți, născând Cuvântul cel mai Sfânt Iisus Hristos;
Bucură-te, pogorământ al neputinței firii omenești şi al firii celei căzute;
Bucură-te, privire pătrunzătoare în cele mai adânci lăcașuri ale inimii;
Bucură-te, deschizând rănile sufletești și turnând untdelemn vindecător;
Bucură-te, chip luminos aducând în noi pacea lui Dumnezeu;
Bucură-te, milostivire pentru cel mai mare păcătos care ți se roagă cu credință;
Bucură-te, izvor de rugăciune neîncetată, aducând izbânda acolo unde omul e neputincios;
Bucură-te, ridicarea omului la împlinirea lui în Iisus Hristos;
Bucură-te, unind Cerul cu inima noastră înviată, născând un bulgăre de lumină senină;

Bucură-te, lipind Raiul de mintea noastră îndreptată, ca o pecete a legământului de mântuire;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 11
Copii fiind, sufletul nostru era curat ca lacrima, Maica Domnului, dar am crescut în lumea deșertăciunilor și ne-am îndepărtat cumplit de harul primit la Botez. Mintea noastră țese lungime fără sfârșit de gânduri păcătoase, inima cugetă și ea din fereastra patimilor, dar cu toată decăderea de care ne rușinăm, nu contenim a bate la ușa milostivirii tale, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ridicându-I lui Dumnezeu un strigăt de pocăință: ***Aliluia!***

Icosul 11
Când trupul se așează la rugăciune și mintea și inima îl însoțesc, ne cuprinde o furtună de ispite, Maica Dumnezeului nostru. Te rugăm să ne învelești cu vălul tău înstelat să ne facem nevăzuți pentru tot răul care ne dă târcoale, ca fiind eliberați de tot ce ne stă în calea rugăciunii curate, să te lăudăm așa:
Bucură-te, minunea lumii prin a cărei glas omenirea a primit Buna Vestire a Arhanghelului Gabriel;
Bucură-te, strajă neclintită a celor care caută să glăsuiască rugăciune curată;
Bucură-te, sfințirea mamelor și puterea taților care își ocrotesc pruncii prin rugăciune;
Bucură-te, acoperitoarea celor îngenunchiați în fața icoanelor, rostind cântări de laudă Domnului;
Bucură-te, păzitoarea simțurilor şi pavăza gândurilor în timpul rugăciunii;
Bucură-te, cea care te rogi împreună cu noi, aducând liniștirea și harul dumnezeiesc;
Bucură-te, înălțarea inimii și pogorârea minții în locul tainic unde se întâlnesc cu Hristos;
Bucură-te, iubirea desăvârșită cu care ne aștepți să ne desăvârșim și noi în duh;
Bucură-te, trainică izbăvitoare a tot ceea ce ne stă în calea mântuirii;
Bucură-te, însuflețire a celor ce se cred înfrânți și ridicare a celor căzuți;
Bucură-te, ceea ce nu lași pe nimeni în urmă, ci ne cauți pe toți cei din turma lui Hristos;
Bucură-te, simplitatea cuvintelor ce se rostesc singure, ca dar nemărginit al tău;
Bucură-te, covor de flori înmiresmate pe care se așează biruința credinței;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 12

Așa cum toate se împlinesc la vremea lor, Maica Domnului, alergăm la tine cea mai slăvită Fecioară să ne primești în Mănăstirea ta, în casa lui Dumnezeu și a ta Sfântă Biserică, în fața icoanei tale, și căzuți în genunchi te rugăm: ajută la împlinirea vremurilor şi pentru noi, îndepărtează ispitele, vrăjile, blestemele, pune pe fugă vrăjmașîi văzuți și nevăzuți care răstălmăcesc timpul, ca noi mântuiți și salvați să Îl lăudăm pe Dumnezeu cel îndurător: ***Aliluia!***

Icosul 12

Trecuți prin foc și sabie suntem, Maica Domnului, pornind la drumul rugăciunii celei curate. Dar nu ne oprim, nu ne întoarcem înapoi, ci cu mâna pe plug, cu inima aprinsă și mintea deschisă te chemăm să ne dai darul cel mai de preț al vieții duhovnicești: să devenim lăcaș curat Fiului tău Iisus Hristos, căci prin rugăciune, post, pocăință și smerenie am pregătit ieslea unde să se nască și în noi Pruncul cel bine vestit, Cel așteptat, Cel iubit, să vină să ne dea Viața veșnică. Plini de recunoștință și împliniți de bucurie, te chemăm:

Bucură-te, ceasornic care bați după voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocind pentru noi la Cel Stăpân peste veacuri;
Bucură-te, aducând la timp împlinirea vremurilor ca răsplată a dragostei față de Dumnezeu;
Bucură-te, Născătoarea Vieții veșnice care a mântuit lumea de păcat;
Bucură-te, pregătind în noi așternut luminos pentru Pruncul tău Sfânt;
Bucură-te, născând și în noi răsuflarea lui Hristos;
Bucură-te, aducând cumpătare în osteneala duhovnicească;
Bucură-te, punând înțelepciune în mintea credincioșilor rugători;
Bucură-te, sfințind cu darul Iubirii lui Hristos inimile deschise;
Bucură-te, Cea mai minunată între Sfinți, Lumina vieții noastre;
Bucură-te, floare nepieritoare ce din har străbați într-o secundă adâncimea sufletului nostru;
Bucură-te, zi veșnic însorită, binecuvântată Mama noastră;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 13 (de 3 ori)

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos cel Înviat, primește aceste umile rugăciuni și ne rugăm ție: adu vestea Nașterii Fiului tău și în inima noastră! Așa cum tu L-ai ținut în brațe pe Pruncul cel Sfânt, ajută-ne să Îl așezăm și noi în curăția inimii, să Îl primim ca dar al tău, ca plini de bucurie să trăim tot restul vieții cu această binecuvântare făcând fapte demne de Mântuitorul Hristos, să fim vrednici de a viețui apoi veșnic cu El în Împărăția Lui, cântându-I: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerii cei luminoși se inchină măreției tale, Maica Domnului, glasurile lor te slăvesc și aripile lor bat în bucuria de a fi în împărtășie cu tine neîncetat, în Împărăția veșnică a lui Dumnezeu. Te chemăm prin rugăciune să cobori și la noi, cei păcătoși și nevrednici dar care căutăm mântuire și te strigăm:
Bucură-te, lumină care ne deschizi calea către Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, începătoarea mântuirii noastre;
Bucură-te, scară care ne înalți cu mintea și cu sufletul la Cer;
Bucură-te, cea care ai zdrobit capul șarpelui, aducând lumii Izbăvirea;
Bucură-te, întemeietoarea fecioriei ca stâlp al devenirii în Hristos;
Bucură-te, iubire desăvârșită prin care vindeci și alini;
Bucură-te, scânteia primitoare a Celui mai Sfânt decât toți Sfinții;
Bucură-te, flacără ce arzi nemistuită în icoana de la Mănăstirea Dobric;
Bucură-te, aprinzând și în noi focul dorului de Dumnezeu;
Bucură-te, căldură de Mamă și brațe primitoare;
Bucură-te, cea mai cinstită decât Heruvimii;
Bucură-te, cea mai mărită fără de asemănare decât Serafimii;
Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!

Condacul 1

Celei mai slăvite Fecioare, celei mai strălucitoare dintre stelele Cerului, Maicii Domnului îi înălțăm aceste cântări de laudă. Iar tu, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, te rugăm du rugăciunile noastre Fiului tău cel prea iubit Iisus Hristos să fie milostiv cu noi, să ne primească să trăim doar în El, venind și El în lăcașul cel mai tainic din noi, iar noi te chemăm: ***Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare a harului în inimile noastre!***

Apoi, se zice aceasta:

Rugăciune

Bucură-te, Maria cea plină de har, Domnul este cu tine! Binecuvântată ai fost de Buna Vestire a Arhanghelului Gabriel și prin smerenia ta desăvârșită te-ai făcut pocal sfințit al Celui care, născându-Se în sărăcie, a adus lumii cea mai mare bogăție: mântuirea.

Din voia ta cea plină de milă, ai cerut să-ți fie adusă picoana la Sfânta Mănăstire Dobric chiar de sărbătoarea Bunei Vestiri, devenind astfel ocrotitoarea tuturor celor care viețuiesc în Mănăstire dar și a celor care cu credință aleargă la minunata ta icoană Dulcea sărutare.

Aşa cum ai venit de departe la Sfânta Mănăstire Dobric, călătorește și în casele noastre, sfințește lăcașurile unde viețuim cu prezența ta, tămâiază trupurile şi sufletele noastre cu harul tău cel plin de vindecări, și fii-ne pavăză și ocrotitoare atunci când suntem pe drum.

Te rugăm să ne fii mijlocitoare mereu la tronul Sfintei Treimi să ne aduci pace și înțelegere, vindecarea de boli trupești și sufletești, binecuvântează femeile cu nașterea de prunci, fii întărire în necazuri și apărătoare strașnică în fața ispitelor. Alungă blestemele și vrăjile și zdrobește-l sub călcâiul tău pe diavolul care încearcă să ne fure sufletul și să ne împiedice rugăciunea prin dușmanii văzuți și nevăzuți, rânduiește-ne timp de la Dumnezeu pentru mântuire și adu-ne darurile hărăzite pentru noi la vremea hotărâtă de Hristos. Împiedică ispitele din timpul rugăciunii, dă-i minții cale luminată spre Dumnezeu și inimii tărâm fertil de a rodi în ea Lumina cea veșnică a lui Dumnezeu, care să se nască și în noi pentru totdeauna.

Suntem obosiți și încercați, dar nu lăsăm jos sabia rugăciunii, nu ne oprim din a chema numele Fiului tău cel Dătător de milă, și cu ochii înlăcrimați te rugăm, Maica Domnului: ”Vrei să fii și Mama mea?” Iar tu, cea care ai înfiat neamul omenesc prin cuvântul rostit pe Cruce de Hristos Dumnezeu, dă-ne răspunsul cel bun: ”Vreau, copilul meu!” și astfel să îți devenim fii după har, înrudiți și prin voința noastră proprie.

Iar la sfârșitul vieții, Maica Domnului, du-ne sub acoperământul tău în Împărăția lui Dumnezeu, apără-ne de demonii vicleni care caută să ne surpe mântuirea, căci fii ai tăi rămânem neclintiți până la sfârșitul veacurilor, și învrednicește-ne să trăim cu tine, Mama noastră, în bucuria Vieții veșnice a Pruncului Hristos cel născut de tine în iesle. Amin.

Şi apoi, se face Otpustul: Pentru rugăciunile PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu, ale Sfinţilor părinţilor noştri şi ale tuturor Sfinţilor, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/12/20/acatistul-icoanei-dulcea-sarutare-de-la-manastirea-dobric-25-martie/

Rugăciune la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Glycophilousa” de la Filotheu

Cununa Filotheului şi Dulcea sărutare a iubirii duhovniceşti,
Pe tine te ştim Preacurată, vasule al doririlor dumnezeieşti,
Untdelemnul milostivirii tale să umple vasele inimilor noastre,
Şi în locul neghinelor patimilor să răsară gânduri luminoase.

(Tropar la icoana Maicii Domnului Glycophilousa)

O, Dulcea sărutare a sufletelor noastre, cu roua rugăciunilor tale curăţeşte inimile noastre şi le fă izvorâtoare de gânduri dumnezeieşti. Cu razele minunilor tale împodobit-ai mănăstirea în care eşti cinstită, tuturor închinătorilor dăruindu-le din belşug untdelemnul darurilor tale.

Auzi-ne şi pe noi, cei ce de la marginile lumii cu bătăile rugăciunii căutăm să aflăm deschiderea uşii milostivirii tale. Ca şi cu o dulce sărutare cu darul tău veseleşti sufletele întristate şi ridici povara mâhnirilor noastre. Deci şi acum, te rugăm să cauţi cu milostivire spre robii tăi şi să potoleşti valurile păcatelor.

Povăţuieşte-ne pe noi pe cărarea ascultării de Fiul tău şi cu înfrânarea îngrădeşte mişcările sufletului şi trupului nostru. Deschide-ne nouă uşa îndurărilor dumnezeieşti, căci din pricina păcatelor noastre am depărtat de la noi pe făcătorii de bine.

Rugăciunea paracliserului Ioanichie ai ascultat-o cu blândeţe şi întăritu-l-ai pe dânsul întru nădejde, ca una ce purtai neîncetat grijă de mănăstirea ta şi de mântuirea sufletului său. Deci, ca o milostivă Maică a creştinilor, ia în mâinile tale şi viaţa noastră şi ne povăţuieşte pe calea mântuirii.

Stinge focul ispitelor şi nimiceşte cursele celui rău, care caută să ne tragă pe noi în adâncul deznădăjduirii.

Ceea ce ai primit în braţele tale pe Cel necuprins de gând, încinge şi sufletele noastre cu legătura iubirii de oameni şi ne arată vrednici lucrători de fapte bune.

Deschide hambarele darurilor tale şi ne hrăneşte pe noi din destul, ca să-ţi aducem pâinea laudelor dumnezeieşti din cuptorul inimii.

Pe noi, cei împovăraţi cu multe răutăţi, ne cheamă la limanul pocăinţei şi cu ploaia rugăciunii tale stinge focul gheenei cel gătit pentru păcatele noastre. Fii nouă sprijinitoare în necazuri, căci la tine alergăm ca la un liman binecuvântat, cerând iertare greşelilor noastre şi mare milă.

***

În timpul ocupaţiei germane, rezerva de grâu a Sfintei Mănăstiri Filotheu era pe sfârşite şi părinţii au hotărât să taie milostenia! Un bătrân cuvios, părintele Sava, s-a mâhnit mult când a aflat aceasta şi ruga conducerea mănăstirii să nu procedeze astfel pentru că vor mâhni pe Hristos şi va pleca binecuvântarea din mănăstire. Le-a spus şi multe pilde din Sfânta Scriptură, precum pilda samarinencei cu proorocul Ilie, etc. şi, în cele din urmă, părinţii l-au ascultat.

Dar mereu îl supărau pe părintele Sava spunându-i:
- Făina s-a terminat. Ce vom face?

Dar bătrânul le spunea:
- Părinţilor, puţinul acela ce mai este încă să-l mâncăm împreună cu lumea şi Maica Domnului nu ne va lăsa.

Au rămas numai 25 de ocale de grâu în magazia mănăstirii şi nimic altceva şi părinţii au început să cârtească împotriva bătrânului Sava supăraţi:

- Ei, părinte Sava, s-a terminat grâul. Ce facem acum?

Cuviosul şi credinciosul bătrânel le-a răspuns:
- Binecuvântaţilor, nu vă pierdeţi nădejdea în "Dulcea Sărutare" a noastră. Măcinaţi şi împărţiţi-o părinţilor şi mirenilor şi Dumnezeu se va îngriji de noi toţi ca un Părinte bun.

Îndată ce au terminat pâinea, înainte chiar de a flămânzi a venit un căpitan de vas de la Kavala în Mănăstire şi a cerut lemn în schimbul grâului.

Văzând purtarea de grijă atât de vie a Maicii Domnului, care ca o Mamă bună s-a îngrijit de copiii ei, părinţii au slăvit cu toţii pe Dumnezeu. Mai mult decât toţi, fireşte, a slăvit pe Dumnezeu şi a mulţumit Maicii Domnului bătrânul Sava, care o mulţumise mereu cu viaţa lui cea sfântă.

După aceasta Bătrânul le spunea părinţilor:
- Nu vă spuneam, binecuvântaţilor, că Maica Domnului nu ne va lăsa?

(Purtarea de grijă a Maicii Domnului, Pilda Zilei, Calendarul Ortodox, 1 mai)

Icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului “Glycophilousa” de la Filotheu

La jumătate de oră de mers de la Mănăstirea Caracalu, se află Mănăstirea Filoteu. Ea a fost înfiinţată pe la sfârşitul secolului al X-lea de cuviosul Filotei, care a trăit în acelaşi timp cu Sfântul Atanasie Atonitul.

În această mănăstire se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită „Glicofilusa”, adică „Dulcea Sărutare”. Despre această icoană sunt păstrate următoarele mărturii:

Pe timpul împăratului Teofil, luptătorul împotriva Sfintelor icoane, un patrician cu numele Simeon avea o soţie foarte credincioasă şi evlavioasă, pe nume Victoria. Ea păstra în casa sa icoana Maicii Domnului numită „Dulcea Sărutare”. Venind trimişii împăratului, au cerut să le dea icoana sau să o arunce. Atunci Victoria, silită fiind de bărbatul ei, care şi el era împotriva icoanelor, a luat icoana şi a dus-o la malul mării. După ce a făcut multe rugăciuni a luat icoana şi a pus-o pe mare, dar icoana stătea dreaptă pe mare şi a început să se depărteze. Văzând această minune femeia s-a închinat şi a mulţumit Maicii Domnului, apoi s-a întors la casa sa.

Icoana a plutit în largul Mării Marmara şi Elespont, apoi în Marea Egeei şi venind la Sfântul Munte s-a apropiat de limanul Mănăstirii Filoteu. Maica

Domnului a descoperit stareţului despre venirea icoanei. Acesta, adunând obştea mănăstirii au coborât la malul mării, unde au aflat icoana strălucind cu lumină dumnezeiască. Apropiindu-se stareţul, a luat icoana în braţele sale şi când a păşit pe uscat, în locul acela a izvorât un izvor, a cărui apă face multe minuni până în ziua de astăzi.

Făcând procesiune cu icoana, au dus-o în mănăstire şi au aşezat-o în biserică. ***În fiecare an, în Săptămâna luminată se face procesiune cu icoana până la malul mării.***

Despre această icoană se spune că ar fi una din cele 70 făcute de Sfântul apostol Luca. Ea revarsă multe minuni asupra celor care îi cer ajutorul cu credinţă.

După trecerea mai multor ani, Ştefan, craiul Serbiei s-a ridicat împotriva împărăţiei bizantine şi a cucerit Macedonia, Tesalonicul şi Sfântul Munte. În acea perioadă, la Mănăstirea Filoteu au venit foarte mulţi călugări bulgari.

Într-un an, făcându-se obişnuita procesiune în lunea din Săptămâna Luminată, călugării au luat cu ei mâncare şi băutură mai multă decât era necesar. Ajungând la malul mării, după ce au făcut agheasmă şi alte rugăciuni, s-au aşezat să mănânce şi să bea din cele aduse. Dar, din ispita vrăjmaşului, au consumat mai multă băutură şi, fiind obosiţi, după slujba de noapte şi procesiune, au adormit. Când s-au trezit, s-au dus să ridice icoana şi să pornească spre mănăstire. Dar Maica Domnului, vrând să-i înţelepţească, a făcut ca icoana ei să fie foarte grea, încât nu au mai putut-o mişca din loc. Venindu-şi în sine şi cunoscând greşeala, s-au rugat cu lacrimi Maicii Domnului să-i ierte. Iar Preabuna Stăpână a făcut să se uşureze din nou icoana şi astfel au putut-o duce în mănăstire.

Pe când se afla în mănăstire un paracliser cu numele Ioanichie, care avea mare evlavie la Maica Domnului, acesta de câte ori aprindea candela la icoana ei, zicea şi acestea: „Pentru ce, o, Stăpână, toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie iar mănăstirea noastră duce lipsă de toate; până şi grâul îl cumpărăm?”. Într-una din nopţi, după ce a aprins candela a stat mult timp în faţa icoanei şi s-a rugat cu lacrimi. După un timp, fiind doborât de oboseală, l-a cuprins somnul şi în timpul somnului vede pe mângâietoarea celor îndureraţi, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, că se apropie de el şi-i zice: „Copilul meu, Ioanichie, pentru ce mă superi mereu zicând că toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie, numai mănăstirea aceasta duce lipsă de toate? Cunoaşte, deci, că eu mă îngrijesc de toate nevoile mănăstirii şi ştiu de ce are

nevoie. Iar stareţii şi întâi-stătătorii să nu se îngrijească prea mult de cele pământeşti şi astfel să neglijeze mântuirea lor. Deci, de acum să încetezi să mă mai superi cu cuvintele tale, că eu port grijă de mănăstirea aceasta şi de mântuirea sufletului tău". Acestea auzind Ioanichie s-a trezit înspăimântat, dar şi plin de bucurie. Căzând înaintea icoanei Preasfintei Stăpâne, i-a cerut iertare cu lacrimi în ochi şi apoi a spus fraţilor despre ajutorul Maicii Domnului.

Altădată, venind un străin în mănăstire s-a închinat în biserică. Ajungând la icoana Maicii Domnului şi văzând atâtea bijuterii şi odoare din aur agăţate de icoană de către cei care primiseră ajutor de la aceasta, şi-a pus în minte să le fure. După slujba Utreniei, când au ieşit toţi din biserică, el s-a ascuns într-o strană mai retrasă. Nevăzând pe nimeni, paracliserul a plecat încuind uşa. Rămânând singur în biserică, străinul a luat toate odoarele de la icoana Maicii Domnului şi deschizând o uşă mai mică, care era închisă prin interior, a ieşit din biserică şi a plecat spre limanul Ivirului, unde s-a urcat pe corabia care transporta închinătorii. Mergând o parte din drum, corabia s-a oprit în mijlocul mării rămânând neclintită, fiind ţinută de o mână nevăzută. Cu toate că vântul îi era prielnic, corabia nu se mişca.

După câteva ore, când paracliserul a deschis biserica a văzut că lipseau odoarele de la icoana Maicii Domnului. Înştiinţându-l imediat pe stareţ, acesta a trimis trei călugări să ia o barcă şi să alerge în urma corabiei care ducea închinătorii, căci şi-a dat seama că numai străinul acela furase odoarele. Deci, pe când cei din corabie se aflau în nepricepere, au ajuns şi călugării cu barca. Când i-a văzut, străinul şi-a dat seama că pentru el au venit şi văzând şi minunea cu oprirea corăbiei, a venit şi a căzut în genunchi înaintea părinţilor, cerându-le iertare şi înapoindu-le cele furate. părinţii au luat odoarele, l-au iertat pe cel ce se pocăia şi s-au întors în mănăstire slăvind pe Preasfânta Stăpână. Iar corabia a plecat mai departe, nefiind împiedicată de nimeni.

***

Odată, venind un închinător evlavios la mănăstire, a fost dus să se închine la Sfintele moaşte, precum şi la icoana Maicii Domnului. Aici, paracliserul i-a spus o parte din multele minuni făcute de Maica Domnului. Apoi a fost dus la arhondaricul mănăstirii să se odihnească. Pe la miezul nopţii s-a trezit şi a vrut să meargă să îngrijească de calul cu care venise. Dar fiind somnoros şi văzând uşa de la balcon deschisă, a crezut că este uşa de la intrarea în arhondaric şi călcând fără de grijă, a căzut de la balcon de la etajul trei. În timp ce cădea a strigat: „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi!” Şi îndată a văzut înaintea lui o călugăriţă, care l-a prins şi l-a lăsat pe pământ, fără să păţească nimic şi s-a făcut nevăzută. Atunci creştinul a mulţumit din suflet Maicii Domnului şi ducându-se la poarta mănăstirii a bătut să i se deschidă. Auzind ierodiaconul Meletie vocea celui care striga, s-a dus şi l-a înştiinţat pe părintele Sofronie, stareţul mănăstirii. Venind au deschis poarta şi recunoscând pe cel care striga l-au întrebat ce s-a întâmplat şi cum a ajuns în afara porţii. Iar el, povestindu-le cu lacrimi în ochi cele întâmplate slăvea pe Preasfânta Fecioară. Apoi mergând în biserică s-a închinat la icoana Maicii Domnului şi a dăruit mănăstirii calul cu care venise, iar în următorul an a adus o candelă de argint, care se află agăţată în faţa icoanei până în ziua de azi, amintind de minunea făcută.

***

Un creştin din Enu cu numele de Paraora avea femeia stearpă. Mulţi ani nu a putut avea copii. Odată, venind creştinul la Mănăstirea Filoteu a luat puţin untdelemn de la candela din faţa icoanei Maicii Domnului şi ducându-se acasă a miruit pe soţia sa, care, în scurt timp a rămas însărcinată şi la timpul cuvenit a născut un copil sănătos. Drept mulţumire, creştinul a venit şi a dăruit un catâr mănăstirii.

Minunile care se fac la icoana Maicii Domnului sunt nenumărate. Aici am scris doar o mică parte din ele.

În mănăstire se mai află o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită «Gherontissa», care a venit în chip minunat din Nigrita.

Mănăstirea Filoteu a fost ajutată mult de domnitorii români Vlad Călugărul, Neagoe Basarab şi Constantin Mavrocordat.

Pe lângă multele odoare, mănăstirea are o bucată din Lemnul Sfinte Cruci, iar dintre Sfintele moaşte amintim: mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur, părticele de la Sfântul mucenic Mercurie, Sfântul sfinţit mucenic Haralambie şi Sfânta muceniţă Marina.

Numărul călugărilor din mănăstire şi din afara ei este de 90.

Monah Pimen Vlad
Chilia "Intrarea în Biserică a Maicii Domnului", Schitul Lacu

Icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykophilousa) de la Mănăstirea Filoteu

După o perioadă de timp, icoana Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a apărut pe țărmurile Muntelui Athos, în apropiere de la Mănăstirea Filoteu, unde a fost primită cu mare cinste și bucurie de stareț și de obștea mănăstirii. Maica Domnului însăși i s-a arătat stareţului într-o noapte indicându-i locul unde va găsi icoana Sa.

Icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykofilousa)

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykophilousa) de la Mănăstirea Filoteu este prăznuită pe 27 martie și în lunea din Săptămâna luminată.

Această icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este una dintre icoanele salvate în timpul perioadei iconoclaste și ajunse în mod minunat în Muntele Athos.

Inițial, icoana a aparținut unei femei evlavioase din Constantinopol, numită Victoria. Ea era soția senatorului Simeon. Victoria cinstea sfintele icoane, mai ales pe cele ale Maicii Domnului, în fața cărora se ruga în fiecare zi.

Soțul ei îl susținea pe împăratul Teofil iconoclastul (829-842) în combaterea cinstirii sfintelor icoane. Din porunca împăratului, soldaţii cercetau casele oamenilor şi ardeau icoanele pe care le găseau.

Ajuns acasă, Simeon i-a zis soției sale să-i dea icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykophilousa), ca să o ardă.

Victoria a încercat să salveze icoana Maicii Domnului, ducând-o pe ascuns la malul mării și i-a dat drumul pe apă. Imediat icoana s-a ridicat în picioare și a plutit deasupra valurilor.

După un timp, icoana Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu a apărut pe țărmurile Muntelui Athos, în apropiere de Mănăstirea Filoteu, unde a fost primită cu mare cinste și bucurie de stareț și de obștea mănăstirii. Maica Domnului însăși i s-a arătat starețului într-o noapte, indicându-i locul unde va găsi icoana ei.

După ce au scos icoana din mare și au așezat-o pe țărm, din acel loc a izvorât imediat apă dulce. Aceasta izvorăște și astăzi.

În fiecare an, în lunea din Săptămâna luminată, părinții de la Mănăstirea Filoteu merg în procesiune cu icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” (Glykophilousa) până la izvorul de pe țărmul mării, în locul minunatei aflări.

Despre această icoană se spune că ar fi una dintre cele 70 făcute de Sfântul apostol Luca. Ea revarsă multe minuni asupra celor care îi cer ajutorul cu credință.

Icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare” aparține tipului iconografic „Glikofilusa”. Pruncul Hristos are fața lipită de a Maicii Sale, într-un gest de mare tandrețe. În această icoană Preasfânta Născătoare de Dumnezeu pare a-L îmbrățișa mai bine decât în alte icoane, iar expresia ei este mult mai afectuoasă.

Icoana este așezată pe iconostas în partea stângă a Katholikonului (n.r. - biserica principală/centrală) mănăstirii.

Mănăstirea Filoteu - Sfântul Munte Athos

Mănăstirea Filoteu - Filotheu este una dintre marile mănăstiri de pe Sfântul Munte Athos. Numită a douăsprezecea, în ierarhia manăstirilor athonite, Mănăstirea Filoteu se află pe culmea unui munte, la o altitudine de 550 de metri şi la o jumătate de oră de mers pe jos, de la ţărmul mării. Drumul cel mai simplu este acela care pleacă de la Mănăstirea Caracalu, fie pe drumul forestier, fie pe potecă.

Mănăstirea Filoteu poartă drept hram Buna Vestire, prăznuită la data de 25 martie.

Mănăstirea Filoteu - scurt istoric

Mănăstirea Filoteu ar şedea pe o străveche vatră monahală. Se crede că pe acest loc a existat o mănăstire încă odată cu încreştinarea grecilor, arabii însă au năvălit în munte şi au jefuit-o, ea rămânând părăsită pentru o perioadă foarte mare. Abia pe la începutul secolului al XI-lea, călugărul Arsenie şi stareţul Filoteu au refăcut-o şi au pus în ea obşte de călugări.

Mănăstirea Filoteu a fost întemeiată de către Filoteu cel Binecuvântat, pe malul de nord-vest al Sfântului Munte Atos. Cuviosul Filoteu a fost contemporan cu Sfântul Atanasie Athonitul. Mănăstirea este atestată documentar încă din secolul al XI-lea (anul 1015), când protosinghelul Nichifor vorbeşte despre "monahul Gheorghe, stareţ al Mănăstirii Filoteu". În anul 1046, odată cu sfinţirea Catedralei Curtea de Argeş, românii fac donaţii tuturor mănăstirilor athonite, printre care şi Mănăstirii Filoteu.

Împăratul bizantin Nichifor Votaneiat (1078-1081) a înnoit în întregime Mănăstirea Filoteu, iar împăraţii Paleologi Andronic al II-lea, Andronic al III-lea şi Ioan al V-lea au făcut şi ei donaţii importante.

Între secolele XIV-XVI aici au vieţuit mai ales călugări sârbi, ai căror domni au susţinut foarte mult mănăstirea. În anul 1492, mănăstirea a fost restaurată de către Leontius, regele Serbiei şi fiul său Alexandru.

În anul 1634, Grigore Ghica al Moldovei ctitoreşte şi el mănăstirea, iar în anul 1734, Constantin Mavrocordat acordă un ajutor anual de 6600 de aspri, cu condiţia ca părinţii de la Mănăstirea Filoteu să aducă în procesiune mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Printre domnitorii români ce au contribuit material la zidirea mănăstirii, de-a lungul vremii, se numără şi Constantin Brâncoveanu, Mihail Racoviţă, Vlad Ţepeş, Neagoe Basarab, Vlad Călugărul, Radu Paisie, Constantin Mavrocordat şi Grigore al II-lea Ghica.

În anul 1871, mănăstirea a fost cuprinsă de un mare incendiu. Reparaţiile şi restaurarea mănăstirii s-au întins pe toată durata anilor 1871-1885. Cu această ocazie, în România s-au făcut mai multe colecte de ajutorare. Portretul domnitorului Matei Basarab, cât şi al soţiei sale, sunt pictate în frescă în trapeza mănăstirii.

Mănăstirea Filoteu are şase paraclise în interiorul mănăstirii, şi alte trei în afara zidurilor. Alături de icoana Maicii Domnului "Dulce Iubitoarea", în mănăstire se mai află încă şi o icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului numită "Gherontissa", care a venit în chip minunat din Nigrita.

În mănăstirea Filoteu se păstrează multe obiecte de mare valoare duhovnicească, precum o bucată dintr-un cui de la Crucea Domnului, dăruit mănăstirii de împăratul Nichifor Botaniatul, mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur, piciorul Sfântului Pantelimon, dăruit de împăratul Constantin Paleologul, părticele de la Sfântul Mucenic Mercurie, Sfântul Sfinţit Mucenic Haralambie şi Sfânta Muceniţă Marina, cât şi multe alte minunate Sfinte Moaşte.

Mâna Sfântului Ioan Gură de Aur - Mănăstirea Filoteu - Sfântul Munte Athos

Biblioteca din Mănăstirea Filoteu este bogată, conţinând peste 250 de manuscrise, alături de mulţime de cărţi vechi, liturgice şi patristice. Printre cele mai valoroase cărţi se numără o Sfântă Evanghelie, probabil chiar cea mai veche din Athos. Numărul cărţilor se ridică la un total de 2.500, dintre care 500 sunt în limba rusă şi în limba română.

Mănăstirea Filoteu - icoana Maicii Domnului Glycophilousa

Icoana Maicii Domnul "Glycophilousa", adică "Dulce Iubitoarea", este una dintre cele mai vechi, renumite şi iubite icoane din Sfântul Munte Athos. Pe partea cealaltă a icoanei se află pictată scena "Răstignirea Domnului". Icoana are o înălţime de 130 de centimetri şi o lăţime de 90 de centimetri.

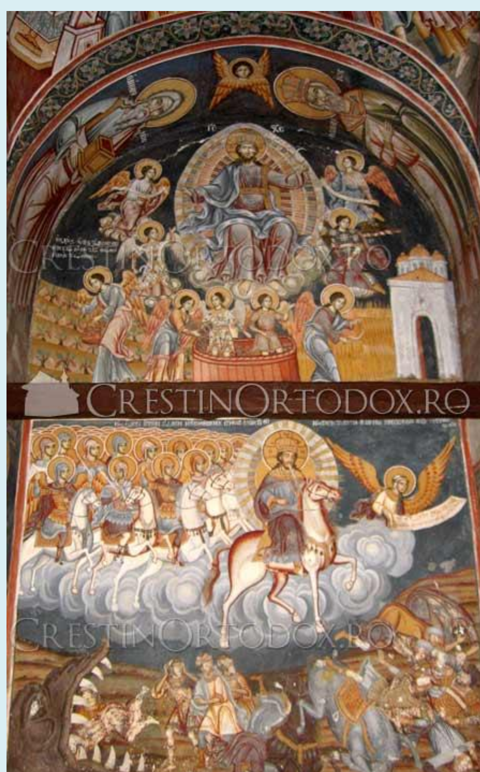

În secolul al XVIII-lea, icoana a fost ferecată în aur. Astăzi însă, icoana este descoperită de ferecătură, minunata reprezentare a Maicii Domnului putând fi văzută în toată slava ei. Icoana se află aşezată ca Axioniţă, într-o strană de marmură din faţa Sfântului Altar.

Anual, în Lunea din Săptămâna Luminată, părinţii mănăstirii merg în procesiune cu icoana Maicii Domnului la izvorul de pe ţărm, locul unde aceasta a fost aflată. Minunile săvârşite de Maica Domnului prin cinstita sa icoană "Glycophilousa" sunt nenumărate.

Se ştie despre izbăvirea de foame a monahilor care rămăseseră fără grâu şi despre salvarea de la înec a corabiei cu pelerini ce veneau la hramul mănăstirii; despre dăruirea de prunci celor ce nu puteau avea şi despre salvarea de la moarte a unui pelerin care a căzut de pe una din terasele de sus ale mănăstirii; despre oprirea unui hoţ care furase din odoarele aşezate la icoană; despre salvarea minunată a unui părinte care s-a prăbuşit cu maşina într-o prăpastie - şi despre multe altele.

Potrivit tradiţiei, această icoană a fost pictată de Sfântul Apostol Luca (una dintre cele 70 de icoane cu Maica Domnului, pictate de sfânt), ea aparţinând unei femei credincioase din Constantinopol, numită Victoria. Victoria era soţia patricianului Simeon şi a trăit în vremea împăratului Teofil Iconoclastul. Din porunca împăratului, soldaţii cercetau casele oamenilor şi icoanele pe care le găseau le ardeau.

Pentru că nu împărtăşea convingerile iconoclaste ale împăratului şi ale soţului său, ea a încercat să salveze icoana Maicii Domnului şi ducând-o pe ascuns la ţărmul mării, i-a dat drumul pe apă. Icoana a stat în apă multă vreme, până ce a fost aruncată la mal tocmai în locul unde, pe vremuri, a fost o capişte a idolilor păgâneşti. Într-o noapte, Maica Domnului s-a arătat stareţului Mănăstirii Filoteu şi i-a descoperit locul unde să caute icoana sa. Mergând cu obştea la ţărm, părintele stareţ a aflat icoana Maicii Domnului "Glycophilousa", iar în locul de pe ţărm unde a aşezat-o după ce a scos-o din mare, a izvorât apă dulce, care curge până în ziua de astăzi.

Jurnal athonit de călătorie

Părintele Filotei, român, prietenul unuia dintre tovarăşii noştri de drum, devine ghidul nostru prin mănăstirea care, pentru început, ne întâmpină în camerele ei simple, de o parte şi de alta a unor coridoare lungi, cu un păhărel de ouzo pentru doritori.

Curtea care înconjoară biserica şi care e la rândul ei înconjurată de corpurile de chilii - a stareţului chiar lângă poartă - are verdele primăvăratic colorat cu câteva tufe splendide de trandafiri roz, în plină floare. Corpul vestic, cel în care suntem şi noi cazaţi, are câteva etaje şi aici se află arhondaricul, băile cu apă rece care îmi amintesc de taberele copilăriei, bucătăria unde îşi face ascultarea părintele Filotei, şi sala de mese.

Toţi oaspeţii sunt primiţi cu mare dragoste, dar la slujbele care aici sunt unite cu mesele nu pot participa decât ortodocşii, uniţi prin Împărtăşirea din acelaşi potir.

Biserica, străjuită de un pridvor înalt, are pronaosul separat de naos printr-un zid cu o intrare în mijloc, de jur împrejurul pereţilor sunt scaune înalte, iar când este multă lume, unii părinţi încearcă să-i rânduiască atenţi pe închinători.

Stând cu faţa la altar, în stânga, se află o icoană vestită a Maicii Domnului, „Dulcea sărutare” (Glycophilousa), pictată, după Tradiţie, de însuşi Sfântul evanghelist Luca, prototipul tuturor icoanelor de acest fel, în care Maica Domnului îşi ţine faţa lipită cu dragoste de cea a Pruncului Iisus.

În timpul prigoanei iconoclaste din Bizanţ, o femeie evlavioasă a vrut să salveze de la distrugere această icoană şi a pus-o pe apă. După 100 de ani, stareţul de la Filoteu a văzut-o în vis şi a coborât în procesiune pe malul mării unde a găsit-o într-un loc de pe ţărm în care izvorăşte până astăzi un izvor de apă dulce.

Minunile săvârşite de Maica Domnului prin „Dulcea sărutare” au ajuns cunoscute în tot Muntele şi în toată lumea, alături de cele ale „Portăriţei” de la Iviron, care s-a arătat într-un chip asemănător.

Ne aşezăm în scaune pentru slujba de seară şi încercăm să pătrundem rugăciunea, deşi nu înţelegem mai nimic din greaca veche. Părinţii cântă cu glasuri dulci şi ferme în acelaşi timp psaltichia aparent monotonă, dar cu străluciri discrete şi ornamentaţii rafinate în smerenia lor, iar biserica e plină de pelerini.

Urmează masa, o continuare a rugăciunii, cu binecuvântare şi citiri din cărţi sfinte. Mâncăm, printre altele, fructe de mare, şi bem o cană de vin roşu aspru şi gustos. La sfârşit ne ridicăm şi mergem în biserică unde o nouă perioadă, mai scurtă, de rugăciune, încheie ritualul înserării.

Sunt scoase spre închinare şi relicvele de mare preţ ale mănăstirii: mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur, binecuvântând, cu pielea stafidită rămasă pe ea, o bucată din lemnul Sfintei Cruci, piciorul Sfântului Mare Mucenic şi Tămăduitor Pantelimon, părticele din moaştele Sfintei Marina şi altele, pe care nevrednicia noastră nu le reţine.

Ne plimbăm prin faţa porţii mănăstirii, pe platoul înalt de pe care pleacă mai multe cărări spre Dafni şi spre întregul Athos, apoi intrăm în magazinaşul unde un părinte bătrân şi blând ne dăruieşte nişte icoane. Unul dintre noi se pricopseşte şi cu filmul „Sirenele”, pe care îl dăm de la unul la altul pentru a scăpa de el. Până la urmă, şi acesta ni se face pricină de binecuvântare, căci din vorbă în vorbă părintele Filotei ajunge la duhovnicul realizatorului, un preot de mir din Australia, ajuns la porţile sfinţeniei şi care ţine luptând din greu Ortodoxia într-o parte tulburată a lumii, săvârşind minuni şi izvorând mireasmă duhovnicească. Acest părinte grec, Nicolae, este foarte iubit la mănăstirea Filoteu, unde petrece uneori un timp de rugăciune. Cine trece pe la această mănăstire nu poate uita bătaia clopotelor, o

polifonie înălţătoare, suprapusă peste glasul călugărilor care citesc răbdători psalmi şi rugăciuni. Duhovnicul stareţului de acum a înfiinţat o mănăstire în America, pe locul unde a auzit de sus clopotele sunând ca la Filoteu, şi săvârşeşte multe minuni, pe care şi necredincioşii se duc să le vadă.

La ceasul înnoptării stăm de vorbă cu părintele Filotei, eu cu multa mea pălăvrăgeală, el cu pilde şi învăţături ce vin din altă sferă. Îngrijorarea faţă de apostazia lumii creşte în rândul părinţilor din Sfântul Munte, şi rugăciunea lor însoţită de rigoarea în păstrarea şi trăirea cuvântului evanghelic sunt ultimele care ne ţin din prăbuşire.

La Sfânta Mănăstire Xiropotamu, de hram, Sfinţii 40 de Mucenici, în fiecare an răsăreau 40 de ciuperci în spatele Sfintei Mese, până când s-a săvârşit acolo o slujbă împreună cu catolicii, iar minunea a încetat. Cuvintele sunt greu de dus pentru înţelegerea noastră întinată. Trebuie să ne rugăm pentru toţi, credincioşi şi necredincioşi, dar de vom ajunge să relativizăm Ortodoxia şi s-o amestecăm cu învăţături străine în numele unei false iubiri de oameni, ne vom pierde şi noi şi îi vom pierde şi pe ceilalţi. Se vorbeşte din ce în ce mai mult despre vremea prigoanelor.

Aflu că pe lângă minunea luminii care se aprinde de Înviere din Sfântul Mormânt, de Bobotează, Iordanul curge pentru o vreme invers, spre izvoare. Mulţi, văzând, au cerut să fie botezaţi pe loc. Anul acesta autorităţile au interzis apropierea de râu în ziua Sărbătorii.

„Cum te-ai descurcat la început cu grecii, părinte Filotei?”

„Stăteam uneori pe balcon şi plângeam întrebându-mă: de unde atâta dragoste? Ca pe un bulb gingaş m-au îngrijit şi m-au ocrotit”. Este dragostea lui Hristos fără de care într-o clipă ne-am scufunda, dragostea pogorâtă asupra lumii prin rugăciunea acestor părinţi athoniţi.

La ora 2 mergem din nou la slujba ce culminează cu Sfânta Liturghie. Nori întunecaţi brăzdează cerul şi se anunţă o furtună care ne obligă să plecăm cu o zi mai devreme, pentru a nu risca să rămânem blocaţi mai mult timp în Munte. O camionetă a mănăstirii ne duce până în portul Dafni, după ce ne luăm rămas bun de la părinte şi de la Athos. Pe drum începem deja să depănăm amintiri. Ne aşteaptă şi pe noi ascultările noastre, şi, o, de am putea aduce în cetate un strop din sfinţenia Grădinii Maicii Domnului!

În port începe acomodarea cu gălăgia pestriţă a lumii, de care recunosc că îmi fusese un pic dor. La casele de bilete zeci de oameni surprinşi de schimbarea vremii se înghesuie să cumpere un loc pe vaporaşe, iar necunoaşterea limbii devine o problemă serioasă. În cele din urmă, după ce cumpărăm ultimele iconiţe pentru cei de acasă, reuşim să ne îmbarcăm pe un vas mai mic care ne duce la Ouranopoli. De aici mergem repede la Tesalonic, iar odată cu înserarea oraşul se umple de viaţă, de lumina şi întunericul care se vânează ameţitor la fiecare colţ de stradă.

A iubi lumea - nu în sensul de patimă, ci în sensul de creaţie a lui Dumnezeu „bună foarte" - şi a nu te lăsa cuprins de răul care pune stăpânire pe ea este asceza celor din afara mănăstirilor. Noi, într-o dispoziţie prea puţin ascetică, ne oprim la o terasă, mâncăm fructe de mare şi ne bucurăm de pelerinajul din ultimele zile.

A doua zi de dimineaţă bem o cafea pe malul mării şi mergem să ne închinăm moaştelor Sfântului Dimitrie, Izvorâtorul de Mir, într-o biserică în care mai sunt Sfânta Anisia şi un alt sfânt despre care nu auzisem. De aici, spre România şi spre casele noastre. Zilele de post se scurg lin, sub ocrotirea Maicii Domnului şi a sfinţilor care, din Athos şi de pretutindeni, ne duc spre Marele Praznic al Învierii Domnului Hristos.

Purtarea de grijă a Maicii Domnului „Dulcea sărutare” în Mănăstirea Filoteu

Văzând purtarea de grijă atât de grabnică a Maicii Domnului, care ca o mamă bună s-a îngrijit de copiii ei, părinţii au slăvit cu toţii pe Dumnezeu.

Litanie cu icoana Maicii Domnului Glykofilousa la Mănăstirea Filoteu

În timpul ocupaţiei germane, rezerva de grâu a Sfintei Mănăstiri Filoteu era pe sfârşite şi părinţii au hotărât să taie primirea de străini.

Un bătrân cuvios, părintele Sava, s-a mâhnit mult când a aflat aceasta şi ruga conducerea mănăstirii să nu procedeze astfel, pentru că vor mâhni pe Hristos şi va pleca binecuvântarea din mănăstire. Le-a spus şi multe pilde din Sfânta Scriptură, precum pilda sumanitencei cu proorocul Ilie şi altele.

În cele din urmă, părinţii l-au ascultat. Dar mereu îl necăjeau pe părintele Sava spunându-i:
- Făina s-a terminat. Ce vom face?

- Părinţilor, le spunea bătrânul, puţinul acela care a mai rămas să-l mâncăm împreună cu lumea, şi Maica Domnului nu ne va lăsa.

Rămăseseră numai douăzeci şi cinci de ocale de grâu în magazia mănăstirii şi de aceea părinţii au început să cârtească împotriva bătrânului Sava:
- Ei, părinte Sava, s-a terminat grâul. Ce facem acum?

Atunci evlaviosul şi credinciosul bătrânel le-a răspuns:
- Binecuvântaţilor, nu vă pierdeţi nădejdea în „Dulcea Sărutare" - icoana noastră. Măcinaţi şi aceste douăzeci şi cinci de ocale de grâu, faceţi pâine şi împărţiţi-o părinţilor şi mirenilor, iar Dumnezeu ca un Părinte bun se va îngriji de noi toţi.

Îndată ce au terminat pâinea, înainte chiar de a flămânzi, a venit în mănăstire un căpitan de vas de la Kavala şi a cerut lemn în schimbul grâului care îl avea.

Văzând purtarea de grijă atât de grabnică a Maicii Domnului, care ca o mamă bună s-a îngrijit de copiii ei, părinţii au slăvit cu toţii pe Dumnezeu. Mai mult decât toţi, fireşte, a slăvit pe Dumnezeu şi a mulţumit Maicii Domnului, bătrânul Sava, care o mulţumea mereu prin viaţa lui cea sfântă.

După aceasta bătrânul le spunea părinţilor:
- Nu vă spuneam, binecuvântaţilor, că Maica Domnului nu ne va lăsa?

(Cuviosul Paisie Aghioritul, Părinţi Aghioriţi, Flori din Grădina Maicii Domnului, traducere din limba elenă de Ieroschim. Ștefan Nuțescu, Editura Evanghelismos, 2004, pp. 142-143)

Minuni ale icoanei Maicii Domnului Glykofilousa

Litanie cu icoana Maicii Domnului Glykofilousa la mănăstirea Filoteu

Minunile care se fac la icoana Maicii Domnului Glykofilousa sunt nenumărate.

Pe când în Mănăstirea Filoteu se afla un paraclisier cu numele Ioanichie, care avea mare evlavie la Maica Domnului, acesta de câte ori aprindea candela la icoana ei, zicea și acestea: „Pentru ce, o, Stăpână, toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie, iar mănăstirea noastră duce lipsă de toate; până și grâul îl cumpărăm?”

Într-una din nopți, după ce a aprins candela a stat mult timp în fața icoanei și s-a rugat cu lacrimi.

După un timp, fiind doborât de oboseală, l-a cuprins somnul și în timpul somnului vede pe mângâietoarea celor îndurerați, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, că se apropie de el și-i zice: „Copilul meu, Ioanichie, pentru ce mă superi mereu zicând că toate mănăstirile din Sfântul Munte au tot ce le trebuie, numai mănăstirea aceasta duce lipsă de toate? Cunoaște, deci, că eu mă îngrijesc de toate nevoile mă-

năstirii și știu de ce are nevoie. Iar stareții și întâi-stătătorii să nu se îngrijească prea mult de cele pământești și astfel să neglijeze mântuirea lor. Deci, de acum să încetezi să mă mai superi cu cuvintele tale, că eu port grijă de mănăstirea aceasta și de mântuirea sufletului tău.”

Acestea auzind, Ioanichie s-a trezit înspăimântat, dar și plin de bucurie. Căzând înaintea icoanei Preasfintei Stăpâne, i-a cerut iertare cu lacrimi în ochi și apoi a spus fraților despre ajutorul Maicii Domnului.

***

Altădată, venind un străin în mănăstire s-a închinat în biserică. Ajungând la icoana Maicii Domnului și văzând atâtea bijuterii și odoare din aur agățate de icoană de către cei care primiseră ajutor de la aceasta, și-a pus în minte să le fure.

După slujba Utreniei, când au ieșit toți din biserică, el s-a ascuns într-o strană mai retrasă. Nevăzând pe nimeni, paraclisierul a plecat încuind ușa. Rămânând singur în biserică, străinul a luat toate odoarele de la icoana Maicii Domnului și deschizând o ușă mai mică, care era închisă prin interior, a ieșit din biserică și a plecat spre limanul Ivirului, unde s-a urcat pe corabia care transporta închinătorii.

Mergând o parte din drum, corabia s-a oprit în mijlocul mării rămânând neclintită, fiind ținută de o mână nevăzută. Cu toate că vântul îi era prielnic, corabia nu se mișca.

După câteva ore, când paraclisierul a deschis biserica a văzut că lipseau odoarele de la icoana Maicii Domnului. Înștiințându-l imediat pe stareț, acesta a trimis trei călugări să ia o barcă și să alerge în urma corăbiei care ducea închinătorii, căci și-a dat seama că numai străinul acela furase odoarele. Deci, pe când cei din corabie se aflau în nepricepere, au ajuns și călugării cu barca.

Când i-a văzut, străinul și-a dat seama că pentru el au venit și, văzând și minunea cu oprirea corăbiei, a venit și a căzut în genunchi înaintea părinților, cerându-le iertare și înapoindu-le cele furate.

Părinții au luat odoarele, l-au iertat pe cel ce se pocăia și s-au întors în mănăstire slăvind pe Preasfânta Stăpână. Iar corabia a plecat mai departe, nefiind împiedicată de nimeni.

***

Odată, venind un închinător evlavios la mănăstire, a fost dus să se închine la sfintele moaște, precum și la icoana Maicii Domnului. Aici, paracliserul i-a spus o parte din multele minuni făcute de Maica Domnului.

Apoi a fost dus la arhondaricul mănăstirii să se odihnească. Pe la miezul nopții s-a trezit și a vrut să meargă să îngrijească de calul cu care venise. Dar fiind somnoros și văzând ușa de la balcon deschisă, a crezut că este ușa de la intrarea în arhondaric și, călcând fără de grijă, a căzut de la balcon de la etajul trei.

În timp ce cădea a strigat: „Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, ajută-mi!” Și îndată a văzut înaintea lui o călugăriță, care l-a prins și l-a lăsat pe pământ, fără să pățească nimic și s-a făcut nevăzută.

Atunci creștinul a mulțumit din suflet Maicii Domnului și ducându-se la poarta mănăstirii a bătut să i se deschidă.

Auzind ierodiaconul Meletie vocea celui care striga, s-a dus și l-a înștiințat pe părintele Sofronie, starețul mănăstirii. Venind, au deschis poarta și recunoscând pe cel care striga l-au întrebat ce s-a întâmplat și cum a ajuns în afara porții.

Iar el, povestindu-le cu lacrimi în ochi cele întâmplate, slăvea pe Preasfânta Fecioară. Apoi, mergând în biserică, s-a închinat la icoana Maicii Domnului și a dăruit mănăstirii calul cu care venise, iar în următorul an a adus o candelă de argint, care se află agățată în fața icoanei până în ziua de azi, amintind de minunea făcută.

****

Un creștin din Enu cu numele de Paraora avea femeia stearpă. Mulți ani nu a putut avea copii.

Odată, venind creștinul la Mănăstirea Filotheou a luat puțin untdelemn de la candela din fața icoanei Maicii Domnului și, ducându-se acasă, a miruit pe soția sa, care, în scurt timp a rămas însărcinată și la timpul cuvenit a născut un copil sănătos.

Drept mulțumire, creștinul a venit și a dăruit un catâr mănăstirii.

(Monah Pimen Vlad, Sfântul Munte Athos Grădina Maicii Domnului, Chilia „Sfântului Mucenic Artemie”, Schitul Lacu - Sfântul Munte Athos, pp. 127-130)

Gina Agapie - Dulcea sărutare

Ion Chirilă, un bărbat vrednic din Fereşti, sat aşezat în centrul judeţului Vaslui, stând în atelierul său de tâmplărie, s-a pornit să le spună celor unsprezece copii ai săi o poveste pe care acesta le-o promisese de mult:

Maria, nume cu cel puţin 60 de sensuri, fie că se traduce ca Steaua mării, Amărăciune sau Copilul dorit, aminteşte că o Fecioară a luat în pântec rodul Duhului Sfânt şi, prin gestul ei, a permis naşterea Mântuitorului omenirii. De curând, oamenii de ştiinţă au numit Maria nişte cratere cosmice, umplute cu lavă. Dar eu vreau să vă spun ceva despre o fetiţă pe care Anişoara lui Gheorghe a luat-o în familia ei.

Dumnezeu, în Mâinile căruia suntem, Creatorul şi Mântuitorul nostru, El împarte binefacerile Sale după un plan sfânt, chiar dacă nouă, oamenilor, ni se par adesea nedrepte. Aşa, pentru că suntem aici cu toţii, să ne deschidem sufletul pentru a înţelege povestea ce urmează.

Întotdeauna, când m-am pornit să fac un lucru, m-am întrebat: Cu ce voi face? Cu lucrurile pe care le am la îndemână! Pentru ce voi face? Să asigur traiul familiei mele şi să mă mântuiesc! Am eu modelul pe care să îl urmez în ceea ce vreau să fac? Da, îl am pe Hristos! Pentru că în lucrul nostru avem nevoie de prudenţă ca să nu greşim. O vedeţi pe Anica, mămăica voastră, cât e ziulica de mare stă la bucătărie, nu vorbeşte prea mult. Are greutăţile zilei care îi ajung, are felul ei de a vă iubi prin gesturi, mai mult chiar decât prin cuvânt.

V-am povestit cum a fost înşelată mama Eva care s-a apucat să-i răspundă şarpelui. Dar sub înfăţişarea lui stătea bată-l toaca şi aista s-a gândit s-o atace pe femeie, mijlocitoarea dragostei între bărbat şi Creator. S-a refugiat Eva în vorbă cu cel rău şi a pierdut smerenia. De fapt, a devenit duşmana iubirii. Şi-aşa!

O tânără de pe la noi s-a dus la oraş, unde a găsit şi ea de lucru. La serviciu a întâlnit un bărbat mai în vârstă care i-a cerut să fie soţia lui. Femeia s-a apucat să-i răspundă şi a spus: Da! Cei doi au locuit împreună, dar înainte să facă ei cununie la biserică. Nu asta e calea spre fericire. Să vedeţi. Femeia, după ceva timp, a născut o fată, Maria, şi un băieţel, Adrian. Însă care va fi preţul plătit pentru această aventură tristă a părinţilor celor doi copii? Nouă ne plac istoriile care se termină cu bine, dar nu întotdeauna e simplu. Bărbatul nu a putut să rămână lângă femeia şi copiii lui, aşa că a plecat cine ştie unde. N-a mai venit. Mama copiilor s-a luptat cu lipsurile. Mergea şi la serviciu, se ocupa şi de casă. Pentru a face drumul mai scurt,

femeia traversa linia ferată, nu folosea podul care să o protejeze de pericol. Într-o seară, fiind şi obosită, a luat-o peste linie ca de obicei; a venit un tren de marfă şi femeia noastră a rămas acolo sub roţi. A murit, iar Maria şi Adrian au fost înscrişi la Casa de Copii. Vă închipuiţi câtă suferinţă pentru ei! Casa noastră, oricât ar fi ea de săracă, e un cuib făcut cu iubire de membrii familiei. Mereu e caldă, primitoare. Dar pentru cei fără părinţi, Casa de Copii este ca un deşert în care omul recunoaşte pe Dumnezeu, singurul prieten şi unica lui speranţă. Au rămas copiii acolo.

Cum se face că în acelaşi cartier trăiau Anişoara şi Gheorghe, împreună cu fiul acestora, Dumitru. O familie frumoasă. Bărbatul se angajase la căsătorie să fie un soţ iubitor şi fidel, să aducă pe lume toţi pruncii care vor veni, ca pe o binecuvântare divină. Cu toate acestea, singurul copil era Mitru, şi acesta bolnav de inimă. E greu să înţelegi cum, fiind credincios, descoperi, în loc de Pământul Făgăduinţei care ar însemna liniştea casei tale, sărăcia cea mai cruntă: moartea băiatului care împlinise abia 16 ani.

Atunci s-a ridicat vocea mamei care l-a întrebat pe Dumnezeu: Cine eşti Tu? Răspunsul nu a venit însă din afară, l-a găsit Anişoara în sufletul ei: acest secret vorbea despre voinţa Tatălui ceresc. Şi suferinţa o copleşise aşa de tare pe Ana, că nu se auzea în sufletul ei decât geamătul întunericului coborât cu putere. Avea în inimă o sete arzătoare care nu putea fi potolită.

Aflase că băieţii vecinilor au rămas fără mamă şi ce s-au gândit cei doi? Hai să le facem o vizită, să le dăm lor de pomană pentru Mitru al nostru. Îi cunoşteau. Îmbrăcaţi în haine cernite, au plecat. Cum era zi de vizită, cu acordul directorului Casei de Copii au intrat în clădire. Erau aşa de săraci, aşa de neputincioşi fără Dumitru al lor!

Să vedeţi planul divin! Cineva de sus pregătise căile Domnului. Când suntem faţă în faţă cu voinţa Lui, nu înţelegem de ce facem o alegere. Ascultăm în tăcere şi spunem: Fiat! Cum a răspuns Fecioara Maria la vestea pe care i-a adus-o îngerul: că va fi Mama Mântuitorului omenirii.

Au rămas Anişoara şi Gheorghe în sala de aşteptare. Când Maria s-a ivit în prag, să fi avut opt anişori pe atunci, a strigat alergând cu braţele deschise:

- Asta-i mama mea! Şi ca un miel al lui Dumnezeu, s-a cuibărit în braţele Anişoarei.

Femeia, în hainele sale de doliu, ar fi acceptat mai bine să moară decât să fie mamă pentru alt copil. Dar acum, condusă de misterul iubirii divine, a descoperit ceva nemaipomenit în sufletul, în speranţa şi în credinţa ei peste care a căzut o ploaie de lacrimi de bucurie, de mângâiere. Şi au vorbit cei trei şi nu se mai săturau de stat împreună.

- Vrei tu, Marie, să vii la noi acasă?, a întrebat-o Gheorghe oprindu-se din plâns, căci şi el a fost atins de aripa Duhului.

- Da, vreau, dar să ştiţi că eu am aici şi un frăţior de şase ani şi trebuie să meargă şi el cu mine, altfel nu pot.

După ce s-au sfătuit cei doi, au întocmit actele prin care Gheorghe şi Anişoara deveneau părinţii responsabili ai copiilor, şi în câteva săptămâni i-au luat acasă. Aveau acum un mieluţ şi un porumbel care le arătau blândeţea şi grija dumnezeiască.

Dar cum a făcut Atotvăzătorul, fetiţa semăna bine cu Anişoara. Faţa cu pometii mari, buzele cărnoase, înaltă şi hotărâtă. Când era nevoie să înceapă o treabă, o ducea până la sfârşit. Adrian, mai mic şi mai gingaş, aducea cu o căprioară speriată, ca şi Gheorghe, tatăl său, care nu făcea nimic fără să-şi întrebe soţia.

Fiii cresc frumos dacă au dragoste părintească. Merg la biserică, sunt la şcoală. Uite aşa, timpul trece şi ei se fac mari văzând cu ochii. Desigur că rana din sufletul unei mame nu se şterge când e vorba despre moartea copilului ei, dar oamenii aveau şi bucuria că Maria şi Adrian le umpleau viaţa.

Se întâmplă uneori ca unii copii, mergând la şcoală şi făcându-şi prieteni, să cunoască obiceiurile rele. Cum s-a întâmplat cu Adrian. Venea târziu acasă, nu dorea să mănânce la masă cu familia. Când părinţii au fost chemaţi la o şedinţă, au aflat că băiatul avea şi note foarte mici. Devenise nervos, răspundea nepoliticos dacă era întrebat. Recunoşteau Gheorghe şi Anişoara, în educaţia lor se puteau strecura şi greşeli, dar ei aveau dorinţa să-i ducă pe cei doi orfani pe calea cea bună şi adesea cereau sfatul preotului. Între porumbelul de la început şi tânărul Adrian de acum se căsca o prăpastie mare.

Anişoara, neliniştită, se porni să-i cheme la masă. Mai întâi, pătrunse în camera Mariei şi o invită în sufragerie, la o plăcintă cu brânză. Privi cu încredere icoana Dulcea sărutare, spunând un Doamne, ajută!

- Haideţi la mama, că-i fierbinte plăcinta!, strigă ea. Vă aduc şi câte un pahar cu lapte? Din cel de care am cumpărat ieri de la piaţă.

- Mie pune-mi într-o cană, dar să fie cald!, ridică Adrian ochii spre femeie, în timp ce Maria face semn cu degetul că nu vrea.

Se aşează. Anişoara pune o ulcică plină cu lapte şi, prinzând o felie de plăcintă presărată cu zahăr pudră, le face semn tinerilor să ia şi ei câte o bucată mare de pe platou.

- Mamă, tu ştii vraja cu aerul?, întreabă fata ştergându-şi mâinile cu un şerveţel.

- Ce înseamnă vraja cu aerul?, se miră femeia privind-o în ochi pe fiica ei. Nu am auzit.

- La şcoală, ne jucăm aşa în pauză. Cineva se aşează pe scaun, iar de o parte şi de cealaltă stau patru fete. Fiecare îi desenează în aer o aură celei pe care urmează a o ridica. După cele patru aureole, două într-un sens şi două în altul, cu câte două degete, opt în total, fata e ridicată în aer şi este foarte uşoară. De ce oare, mamă?

-E doar o iluzie, cred, ce legătură să fie între semnul în aer şi greutatea corpului? Nu ştiu ce să spun, draga mea, însă dacă este numai un joc, e bine. Totuşi, nu trebuie să ne jucăm de-a vrăjile, că-i păcat!

- Ştiţi, se grăbeşte Adrian să spună şi el mestecând ultima înghiţitură, un băiat mi-a povestit că el se juca de-a degetul lui Dumnezeu. Atingea un lucru şi tot ce gândea el se întâmpla.

- Atinge şi tu carnetul ăla de note, îl luă peste picior Maria, poate capătă şi el o faţă mai frumoasă.

- Uite, mamă, se plânge băiatul, am lăsat-o pe ea să povestească, eu n-am voie! Mereu face aşa! Dacă îi spun şi eu ceva de rău, se supără şi plânge!

- Spune, puiul mamei!, îl încurajează femeia. Nu-l mai întrerupe, îngeraşule, că-l năcăjeşti!, o rugă Anişoara pe fată, mângâindu-i codiţele. Ştiţi că mie îmi place să vă înţelegeţi. Iar Adrian a învăţat bine până acum. E obosit. Mămica lui are încredere în el!, îndulci ea vocea.

- Tovarăşul acela, mamă, făcea mereu aşa: de la început hotăra cum se vor termina lucrurile, reia porumbelul. Într-o zi, frate-său cel mic l-a supărat. Ce s-a gândit cel mare? N-ai să intri astăzi în casă până la venirea părinţilor! Să stai flămând! Aşa că a vrut să strice yala de la uşă cu o şurubelniţă, ca să nu mai poată fratele să deschidă. Nu era un lăcătuş prea priceput. A căutat şurubarul, însă înainte a dorit să vadă unde sunt semnele pe care trebuia să le strice. A pus degetul în borta cheii, dar, zice el, pe partea cealaltă era diavolul şi i-a prins arătătorul acolo. Nu şi l-a mai putut scoate. Povestea că l-a văzut prin uşă pe sarsailă şi s-a speriat rău de tot. Avea îmbrăcămintea colorată peste o blană urâtă, nespălată.

- Şi cum a scos degetul din gaura cheii?, râde Maria în hohote.

- Degetul i s-a umflat şi nu l-a mai putut retrage. Cu cât făcea mai mult efort, cu atât îl durea mai tare. A început să strige, să bată, şi un vecin l-a auzit. Singura soluţie ar fi fost să taie broasca. Vrei, nu vrei, bărbatul a stricat lucrul omului, dar l-a eliberat pe captiv.

- Doamne, Dumnezeule, ce năzdrăvănii le mai trece unora dintre copii prin minte!, spuse Anişoara şi căzu pe gânduri. Apoi reluă:

- Uitaţi, peste o săptămână se împlinesc patru ani de când fiul meu, Dumitru, a plecat la cer. Era cuminte şi ascultător!... Şi tot patru de când aţi venit voi în casa asta. Să mergem duminică la biserică şi să ducem nişte daruri, să le binecuvântăm, să le dăm săracilor de pomană şi ca semn de mulţumire pentru voi.

Şi aşa au făcut. S-au pregătit cei patru şi au plecat frumos către locul întâlnirii cu Domnul. Era duminica a V-a de după Rusalii. Au aşezat alimentele pe masa sfintelor daruri şi au sărutat icoanele, au mers la altar cu lumânările aprinse, punând în acatiste rugile de mulţumire şi de cerere.

Preotul a început să citească Evanghelia mântuirii oamenilor şi a pieirii porcilor:

- Şi trecând El dincolo, în ţinutul gherghesenilor, L-au întâmpinat doi îndrăciţi care ieşeau din morminte, foarte cumpliţi, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Şi iată, au început să strige şi să zică: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu ? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuieşti ? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii îl rugau, zicând: Dacă ne scoţi afară, trimite-ne în turma de porci! Şi El le-a zis: Duceţi-vă! Iar ei, ieşind, s-au dus în turma de porci. Şi iată, toată turma s-a aruncat de pe ţărm în mare şi a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit şi, ducându-se în cetate, au spus cele întâmplate cu

îndrăciţii. Şi, iată, toată cetatea a ieşit în întâmpinarea lui Iisus şi, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor. Intrând în corabie, Iisus a plecat şi s-a întors în cetatea Sa.

- Iubiţi credincioşi, începe Sfinţia Sa explicarea textului Evangheliei, oamenii ajunseseră să fie stăpâniţi de cel rău. Dar nu vedeau. Cum descoperă ei că sunt atinşi de păcat? Doar stând sub sfânta privire a lui Hristos. Altfel, gherghesenii nu vedeau adevărul. După cum este şi un porc: îl naşte scroafa curat, însă el nu se lasă până ce nu intră în mocirlă. Dacă îl speli, se tăvăleşte iar. Fiul Tatălui, având şi fire umană, înţelege neputinţele omeneşti. A existat şi un om eliberat care a cerut să fie ucenicul Mântuitorului, dar ceilalţi îl ceartă pe Iisus că le-a omorât porcii. Ei încă nu înţeleg. Realitatea Cuvântului are o forţă mare, dar nu se arată imediat. Ca o plămadă căreia îi pui drojdie. Creşte în timp. De ce are Domnul răbdare cu oamenii, cu noi toţi? Din iubire! Cum pot părinţii să treacă aşa des peste neputinţele copiilor? Uitaţi-vă la firul puternic de iarbă! El face loc şi firului nou crescut! Pasărea, cât e de mică, adună hrană şi duce în cuib cioculeţelor care abia se ivesc. Întreaga natură învaţă cum trebuie creatura să se bucure, să mulţumească. Uneori, străbatem poteci întunecoase, pline de furtună şi de primejdii, dar nu vedem că alături este şi drumul de lumină la capătul căruia se află braţele întinse ale Tatălui şi bunătatea Sa nemărginită.

Cu siguranţă că multe cuvinte cu har a rostit preotul în acea zi. Dar, pentru Adrian, a fost suficient. Aceşti patru ani de binecuvântare în sânul unei familii calde, moartea năprasnică a mamei lui, realitatea că astăzi, acum, se află în biserică, toate îl chemau pe băiat să descopere adevărul. Şi să-l urmeze iarăşi, în sfinţenie, pe Mântuitor.

La plecare, a luat-o pe Anişoara de un braţ şi pe Gheorghe de celălalt. Maria s-a prins de mijlocul mamei sale şi au plecat acasă fericiţi. Copii şi părinţi. Au ajuns mângâiaţi acasă. În camera Mariei, la răsărit, e pusă icoana Dulcea sărutare. Pruncul jucăuş ţine călcâiul răsucit, însă Mama îl înţelege, lasă capul plecat înspre Prunc, semnul iubirii Sale.

Niciodată nu se poate şterge amintirea unui copil plecat în ceruri. Pentru părinţii săi, rana rămâne deschisă, dar face Dumnezeu în aşa fel să aline durerea celor în suferinţă. Numai dragostea vindecă, zise Ion Chirilă ostenit şi se ridică să meargă la treabă.

Sursa: **http://poruncaiubirii.agaton.ro/articol/1931/dulcea-s%C4%83rutare**

Icoana Maicii Domnului „Dulcea sărutare”: scurtă prezentare - Mihail Urdea

Ascultați pe Mihail Urdea, unul din ghizii care sunt aproape în fiecare zi în Athos (locuiește la granița Sfântului Munte, în Ouranoupoli) cum descrie pe scurt cele mai interesante date legate de icoana Maicii Domnului făcătoare de minuni numită „Dulcea sărutare” - Glykofilousa. Vizionare plăcută! (după clip aveți podcastul și transcriptul):
https://www.youtube.com/watch?v=h1OjBB_otSU&t=27s

***

Lângă portul Mănăstirii Filotheu se află izvorul de aghiazmă al Maicii Domnului Glykofilousa - Dulcea sărutare.

Cea mai importantă icoană a Maicii Domnului din Mănăstirea Filotheu este acesta: Dulcea sărutare. Ea a venit asemenea mănăstirii vecine, de la Iviru, unde avem icoana Maicii Domnului Portărița.

Și icoana Portărița și icoana Dulcea sărutare au venit pe mare și au fost aduse la mal de doi părinți. La Iviru, monahul georgian Gavriil. Aici, un alt părinte o găsește în apă, o aduce la mal și o așează pe o stâncă. Toți părinții se închină ei și în locul acesta izvorăște un izvor de aghiazmă. Avem unul la Iviru și altul aici, la mănăstirea vecină, Filotheu.

Aici la malul mării este amenajat un mic proschinitar unde a treia zi de Paști părinții fac o procesiune și aduc icoana spre închinare în locul acesta, o sprijină spre închinare în proschinitar și cu toții gustă din izvorul de aghiazmă - izvorât în momentul când icoana atinge pentru prima dată Sfântul Munte.

În interiorul locului amenajat de părinți pentru agiazmă, avem un frumos mozaic cu acțiunea pe care o face monahul luând icoana din apă și aducând-o la mal, o dă în mâinile părinților care așezând-o pe stâncă, închinându-se la ea, observă că din acest loc izvorăște un fir de apă.

Aghiazma Maicii Domnului Glykofilousa - Dulcea sărutare.

Icoana o găsim în strana Maicii Domnului, în partea stângă a bisericii centrale din Mănăstirea Filotheu. Arată îmbrățișarea și sărutarea pe obraz a Maicii Domnului către Fiul său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos. De unde și această denumire.

Ca o particularitate, icoana este pictată pe ambele părți, având pe spatele ei Răstignirea.

Un loc mai puțin vizitat de pelerinii Sfântului Munte, pentru că nu are un loc special pentru parcarea mașinilor și este chiar în drum. Nu prea se oprește aici pentru închinare. Avem ocazia, am ajuns aici și am dorit să vă prezentăm acest minunat loc.

Din drumul principal care merge spre Mănăstirea Lavra, Schitul Românesc Prodromu, se coboară ușor la mare și ajungem în locul unde vedem acest proschinitar și micuța încăperea a aghiazmei.

https://www.chilieathonita.ro/2022/08/24/icoana-maicii-domnului-dulcea-sarutare-scurta-prezentare-mihail-urdea/

Pr. Silviu Cluci - Mănăstirea Filoteu - Athos

Mănăstirea Filoteu este aşezată pe un platou în partea de nord-est a peninsulei Athos, printre pădurile de castani, la jumătate de oră de mers de la Mănăstirea Caracalu. Hramul Mănăstirii este Buna Vestire.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Foto: Silviu Cluci

Mănăstirea Filoteu a fost întemeiată la sfârșitul secolului al X-lea de către cuviosul Filotheu şi asceţii Arsenie şi Dionisie - contemporani cu Sfântul Atanasie Athonitul, însă nu are o istorie la fel de bogata ca a celorlalte din aceeaşi perioadă.

Potrivit tradiţiei, pe locul mănăstirii se afla un templu păgân al lui Asclipie, în locul căruia Sfântul împărat Constantin cel mare a zidit o biserică.

Prima menţiune documentară a mănăstirii se află în Codicele Marii Lavre din anul 992 ce menţionează Mănăstirea Fteris sau Filoteu. Mai târziu, într-o act al Protosului Nichifor din anul 1015 există semnătura lui „Gheorghe, monahul şi egumenul (Mănăstirii) Filoteu", iar în al Doilea Tipicon al Sfântului Munte din anul 1045, „Mănăstirea Născătoarei de Dumnezeu sau a lui Filoteu" şi deţinea locul al 19-lea în ierarhia mănăstirilor athonite.

Danii bizantine şi ajutoare sârbeşti

De-a lungul timpului, mai mulţi împărații bizantini care au făcut donații Mănăstirii Filoteu.

Împăratul Nichifor al III-lea Botaneates (1078-1081) a dăruit o bucată din lemnul Sfintei Cruci şi o bucată dintr-un piron cu care a fost răstignit Mântuitorul Hristos.

În anul 1284, împăratul Andronic al II-lea cel bătrân l-a rânduit egumen al mănăstirii pe Macarie, duhovnicul curţii imperiale, şi a făcut totodată şi o danie în bani. De asemenea a dăruit mănăstirii mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Danii au mai făcut şi împăraţii Andronic III și Ioan V din dinastia Paleologilor.

În secolul XIII Sfântul Sava de la Hilandar a fost unul dintre ctitorii mănăstirii, iar anul 1346 cneazul sârb Ştefan Duşan a ajutat mănăstirea cu forță de muncă.

Perioada otomană şi sprijinul românesc

Din pricina năvălirii otomanilor şi a incendiilor, după anul 1480 mănăstirea a fost părăsită pentru un timp. În anul 1533, pentru a-şi putea plăti datoriile, mănăstirea a fost nevoită să vândă katisma lui Stavronichita, care după aceea a devenit mănăstire.

Din 1574, Filoteu ocupă locul al doisprezecelea în ierarhia mănăstirilor din Muntele Athos.

Pe la mijlocul secolului al XVII-lea, țarii din Rusia au dat permisiunea monahilor de a merge acolo la fiecare șapte ani pentru a aduna donaţii pentru mănăstire.

Reconstruirea Katholikonului, dărâmat în 1746, s-a putut înfăptui datorită daniilor domnitorilor Grigorie al II-lea Ghica şi Constantin Mavrocordat, care a oferit un ajutor anual de 6600 de aspri, cu condiţia ca părinţii de la filoteiţi să aducă în procesiune mâna dreaptă a Sfântului Ioan Gură de Aur.

Ajutoare româneşti la mănăstirea Filoteu au mai trimis domnitorii Vlad Călugărul, Neagoe Basarab, Constantin Brâncoveanu şi Mihail Racoviţă.

Sfinţi şi nevoitori filoteiţi

La Filoteu, în secolul al XIV-lea, s-au nevoit Sfântul Teodosie, mai târziu mitropolit al Trapezunt, și fratele său - Sfântul Dionisie, ctitorul mănăstirii Dionisiu.

În secolul al XVI-lea, aici s-a nevoit trăit Sfântul Simeon cel desculţ, care a purtat toată viaţa un singur hiton. Tot în secolul al XVI-lea, la Filoteu a fost stareţ pentru o vreme cuviosul Dionisie din Olimp, care a reușit să treacă mănăstirea de la viaţă de sine (idioritmică) la viaţă de obște (cenobitică). Cu toate acestea, reacția dură a călugărilor bulgari din obște l-a silit să părăsească mănăstirea şi Sfântul Munte, împreună cu o mică parte din obște.

În secolul al XVIII-lea, misionarul Greciei moderne, Sfântul Cosma Etolianul a fost tuns monah la mănăstirea Filoteu.

Refacerea mănăstirii

Pe 25 septembrie 1871, mănăstirea a fost cuprinsă de un incendiu puternic, care a distrus turnul de apărare. Reparaţiile şi restaurarea mănăstirii s-au întins pe toată durata anilor 1871-1885. Cu această ocazie, în România s-au făcut mai multe colecte de ajutorare.

Dacă refacerea mănăstirii, viaţa monahală avea să fie şi ea înnoită în anul 1973, când mănăstirea a devenit chinovială prin sigiliul patriarhului ecumenic Dimitrie I, iar stareţ a fost numit părintele Efrem (Filotheitul), ucenic al lui Gheron Iosif Isihastul. Obştea mănăstirii a crescut foarte rapid şi a ajuns la 60 de călugări.

Sinaxa stareţilor din Sfântul Munte i-a cerut părintelui Efrem să se implice în reînnoirea vieţii duhovniceşti a mai multor mănăstiri din Sântul Munte, unde numărul monahilor scădea vertiginos, anume Xiropotamu, Konstamonitu şi Karakalu.

După mutarea părintelui Efrem în Statele Unite ale Americii, stareţ al mănăstirii a fost ales părintele Nicodim.

Date de contact:

Adresă: Filotheou Monastery 630 86 Karyes, Mt. Athos, Greece
Telefon: +30 23770 23256
Fax: +30 23770 23674
E-mail: philotheou.filoxenia@gmail.com

(Foto) Mănăstirea Filoteu – adăpost al icoanei Maicii Domnului „Dulcea sărutare”
https://doxologia.ro/locuri-sfinte/manastirea-filoteu-adapost-al-icoanei-maicii-domnului-dulcea-sarutare-galerie-foto

Pr. Silviu Cluci - Aghiasma Maicii Domnului „Glykofilousa”

Pe coasta de nord-est a Muntelui Athos, între kathisma Sfântul Eustatie – Milopotamos şi Turnului Mănăstirii Karakalu, se găseşte arsanaua Mănăstirii Filotheou. În partea dreaptă a arsanalei, la o distanţă mică, se află Aghiasma Maicii Domnului „Glykofilousa”.

Η ΕΚ ΒΑCΙΛΕΥΟΥCΗC ΕΛΕΥCΙC ΤΗC ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΕΙΚΟΝΟC ΤΗC ΓΛΥΚΟΦΙΛΟΥCΗ
© doxologia.ro

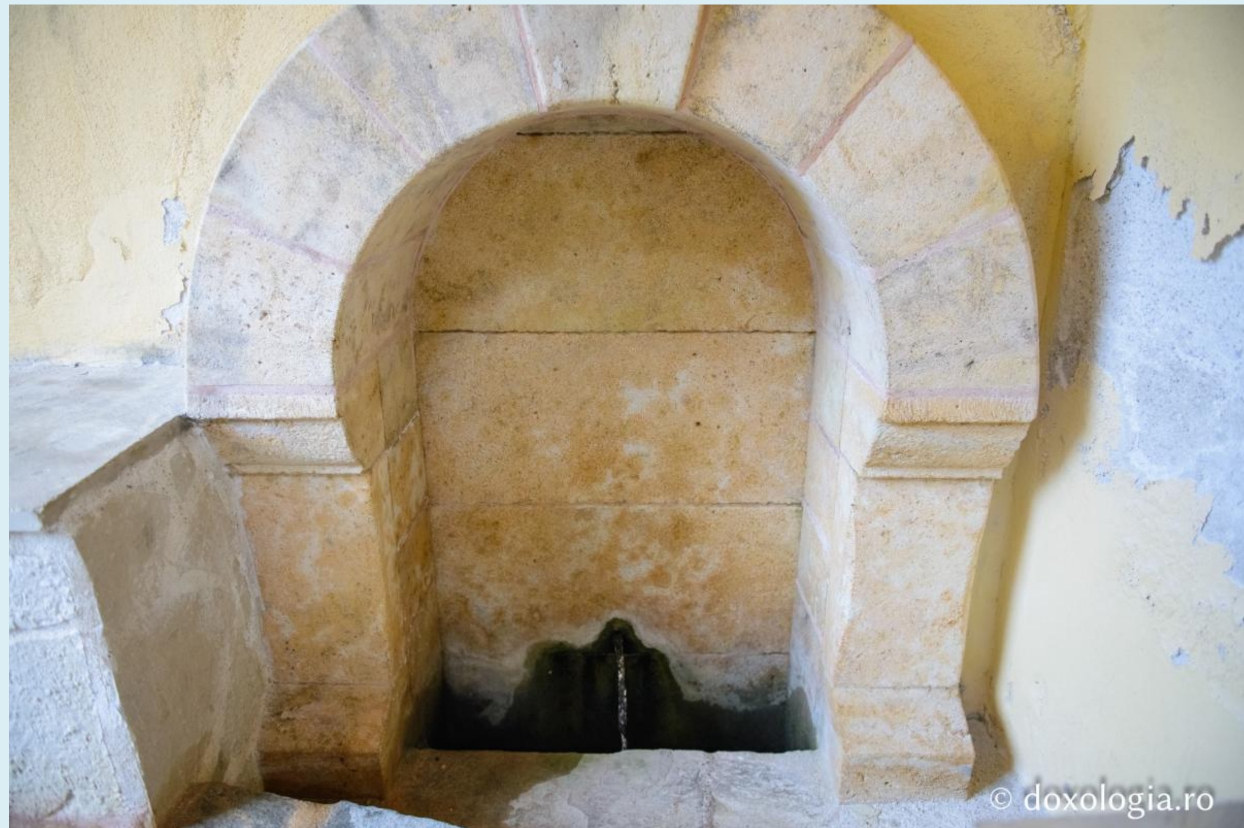

© doxologia.ro

Foto: Silviu Cluci

Potrivit tradiţiei, într-un mod minunat, în acest loc a ajuns icoana Maicii Domnului „Glykofilousa”, așezată pe valurile mare la Constantinopol de patriciana Victoria, pentru a o scăpa din mâinile iconoclaştilor. Venirea icoanei pe mare în acest loc din Muntele Athos a fost descoperită prin revelaţie divină egumenului Mănăstirii Filotheou. După ce au scos-o din apă, au dus-o în procesiune la mănăstire şi au aşezat-o la Katholikon.

Icoana este pictată în tehnica bizantină şi este una dintre cele mai cinstite icoane ale Muntelui Athos. Astăzi este aşezată în iconostasul de marmură din partea stângă a Katholikonului, având un acoperământ auriu şi fiind împodobită cu diferite afierosiri.

În locul minunatei aflări a icoanei a început să izvorască apă din stâncă. Aşa cum ne spune tradiţia, Aghiasma Maicii Domnului „Glykofilousa” a vindecat paralitici şi a ajutat femeile infertile să dea naştere la prunci.

Astăzi, Aghiasma Maicii Domnului „Glykofilousa” - Dulcea Sărutare, este adăpostită şi bine îngrijită. Pe partea dinspre apus a proschinitarului se găseşte o icoană mozaic în care este reprezentată venirea icoanei Glykofilousa la Muntele Sthos, iar mai jos, la baza acesteia, scrie: Venirea de la Constantinopol a icoanei făcătoarei de minuni „Glykofilousa”.

În fiecare an, în lunea din Săptămâna luminată, părinții de la Mănăstirea Filotheou și mulţime de pelerini merg în procesiune cu icoana Maicii Domnului „Glykofilousa” (Dulcea sărutare) până la Aghiasma de pe țărmul mării.

Pr. Silviu Cluci - Katholikonul Mănăstirii Filoteu

Katholikonul închinat Bunei Vestiri adăposteşte renumita icoană a Maicii Domnului „Dulcea Sărutare”.

Katholikonul Mănăstirii Filoteu (Foto: Silviu Cluci)

Biserica centrală a Mănăstirii Filoteu a fost zidită în anul 1746, în urma prăbuşirii vechii biserici ce data din prima jumătate a secolului al XVI-lea şi avea formă de bazilică. Reconstruirea Katholikonului s-a putut înfăptui datorită daniilor domnitorilor Ţării Româneşti Grigorie al II-lea Ghica şi Constantin Mavrocordat.

Katholikonul închinat Bunei Vestiri a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost împodobit cu frescă în anul 1765, de către fraţii iconari Constantin şi Atanasie din Kariţa.

În partea de nord a pridvorului se află Paraclisul Naşterea Sfântului Ioan Botezătorul, în partea de sud se găsește Paraclisul închinat Soborului Sfinţilor Arhangheli, iar în clopotniţă, construită deasupra pridvorului, se află Paraclisul Sfintei Marina.

În partea stângă a naosului se află renumita icoană a Maicii Domnului „Dulcea Sărutare”, ce are reprezentată pe verso Răstignirea Domnului.

Icoana este aşezată într-un iconostas de marmură din faţa sfântului altar, marmura fiind donată în anul 1851 de către un anume Chesarie din Argosul Peloponezului, cel care a realizat în 1848 şi pardoseala din marmură a bisericii.

O altă icoană importantă este cea a Maicii Domnului „Gherontissa”, care de asemenea a ajuns la Filoteu în chip minunat de la metocul mănăstirii de la Nigrita.

Catapeteasma de lemn provine de la katholikonul vechi, iar pe peretele de miazăzi se află icoana Sfântului Cosma Etolianul.

(Foto) Mănăstirea Filoteu - adăpost al icoanei Maicii Domnului „Dulcea sărutare”:
https://doxologia.ro/locuri-sfinte/manastirea-filoteu-adapost-al-icoanei-maicii-domnului-dulcea-sarutare-galerie-foto

(Foto) Mănăstirea Filoteu - adăpost al icoanei Maicii Domnului „Dulcea sărutare”

foto: Pr. Silviu Cluci

La jumătate de oră de mers de la Mănăstirea Caracalu, se află Mănăstirea Filoteu ce a a fost înființată pe la sfârșitul secolului al X-lea de cuviosul Filotei, contemporan cu Sfântul Atanasie athonitul. În această mănăstire se află icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Glykofilousa", adică „Dulcea Sărutare".

© doxologia.ro

© doxologia.ro

ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙΟΝ
GUESTHOUSE
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

IXΘYC
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Icoane

Maica Domnului "Dulcea Sarutare"

Icoana Maicii Domnului "Dulcea Sarutare" din chilia parintelui Cleopa de la Man. Sihastria

http://dositeea.blogspot.com

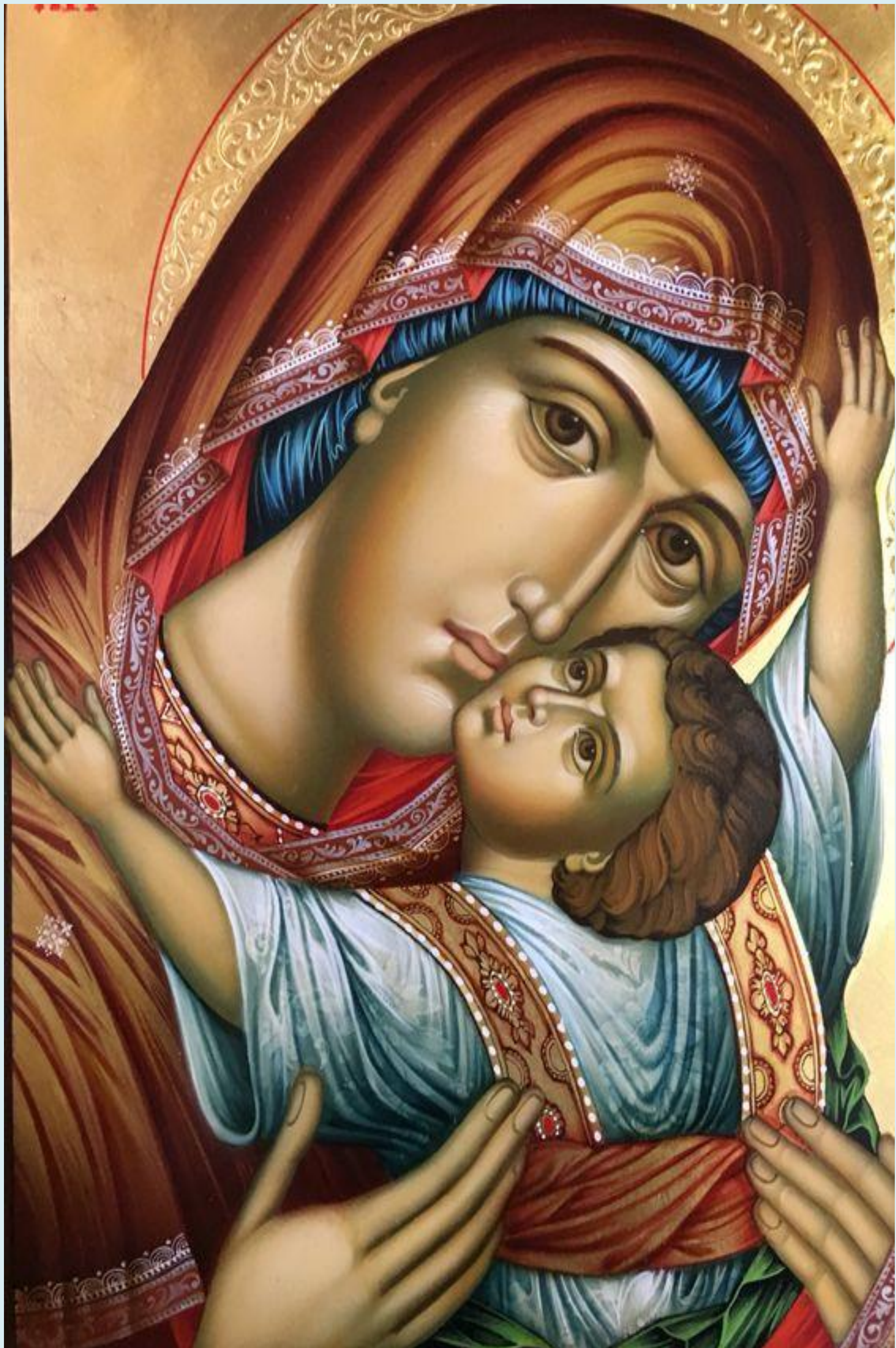

http://dositeea.blogspot.com

ΜΡ
ΘΥ
ΙC XC
Δια χειρός
Μ. Χατζηβασιλείου
2010

ΜΡ
ΘΥ

ΜΡ
ΘΥ
ΙC
ΧC

ΜΡ
ΘΥ
ΧC

MP
ΘΥ
IC XC
http://dositeea.blogspot.com

MP
ΘΥ
IC XC

ΜΡ ΘΥ
ΙC·ΧC

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC
Αλ. Βολωτά

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC
http://dositeea.blogspot.com

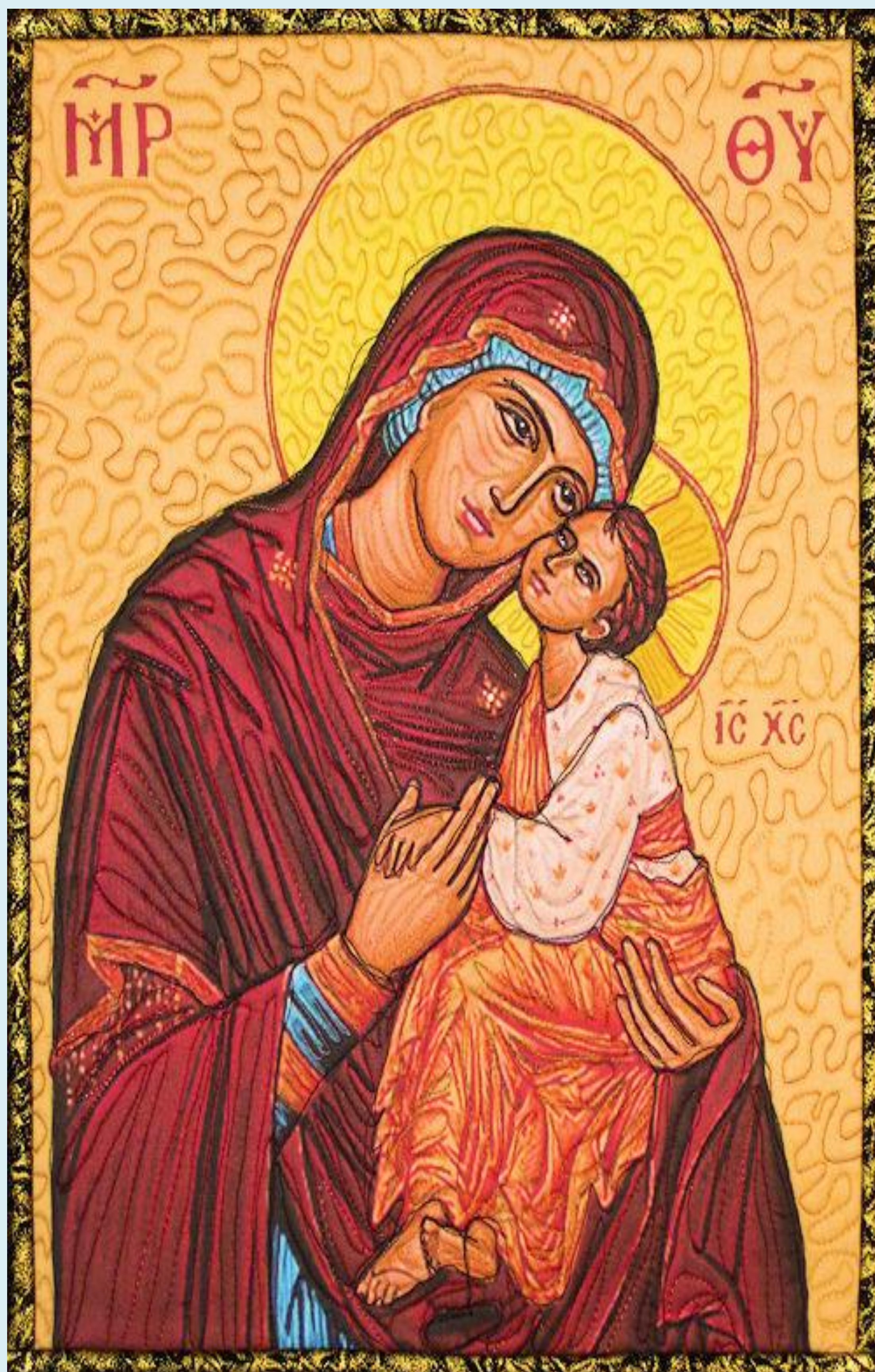

IC
XC

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

MP
ΘV
IC XC

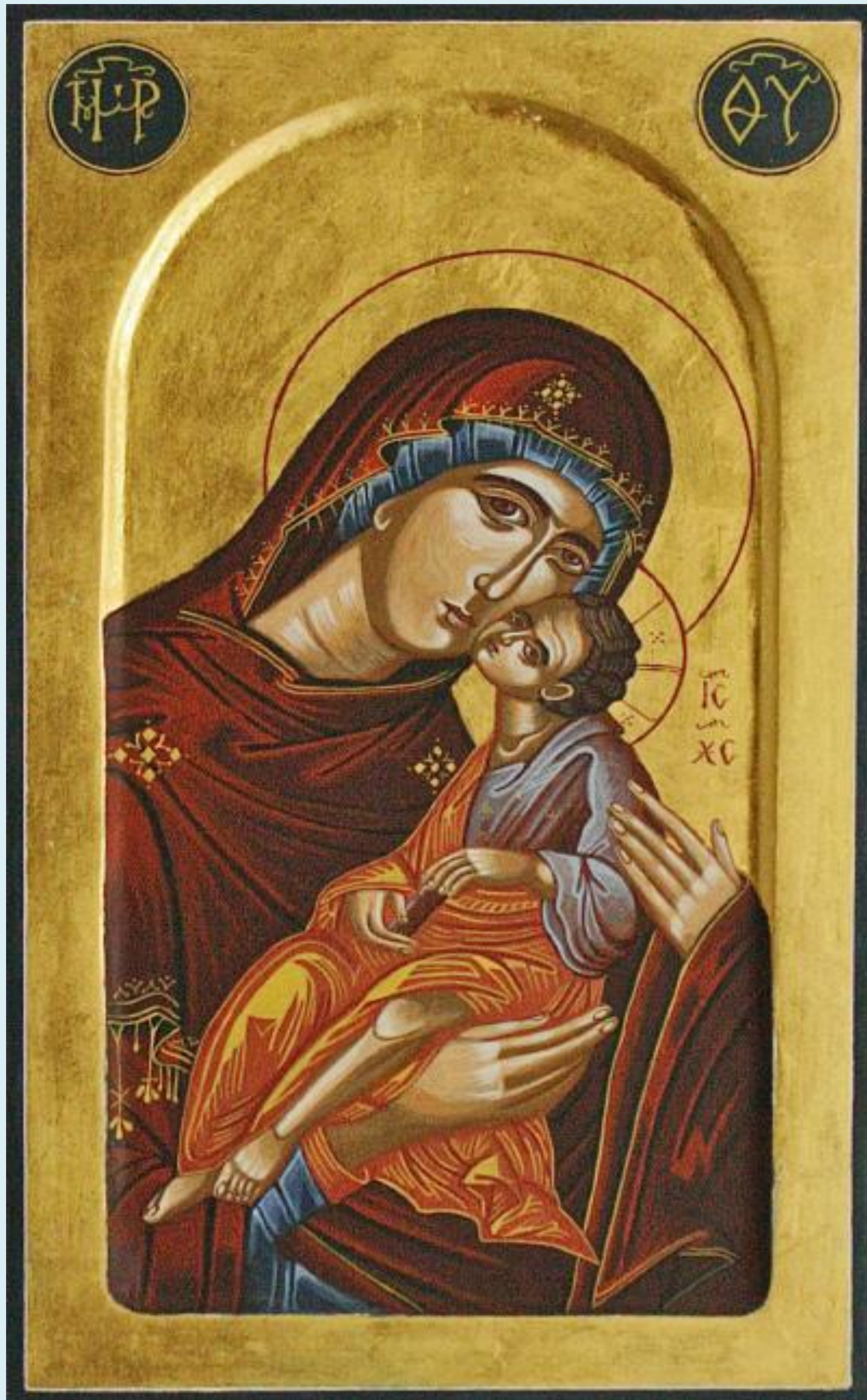

ΜΡ ΘΥ
ΙC ΧC
ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ
ΝΕΛΛΗΣ ΤΖΙΑΡΑ

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

ΜΡ ΘΥ
IC XC

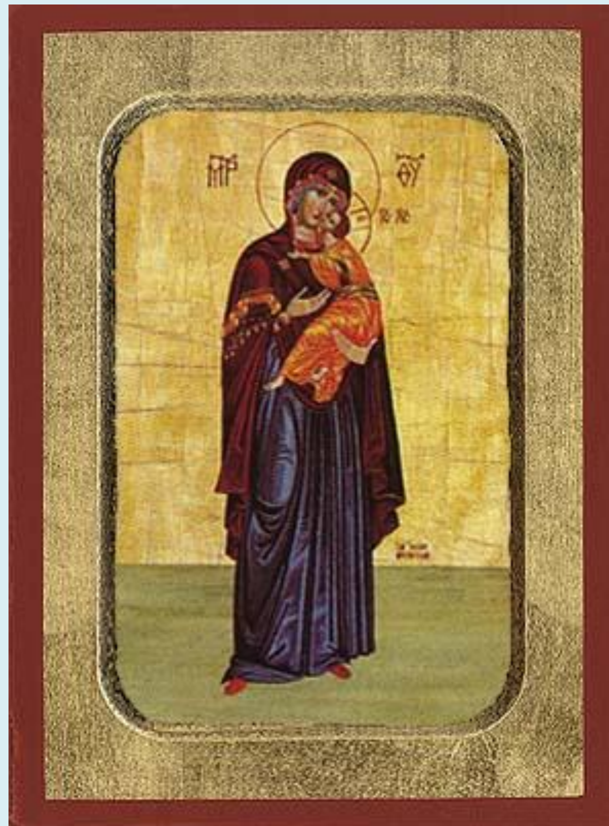

ΜΡ ΘΥ
IC XC

ΜΡ
ΘΥ
IC
XC

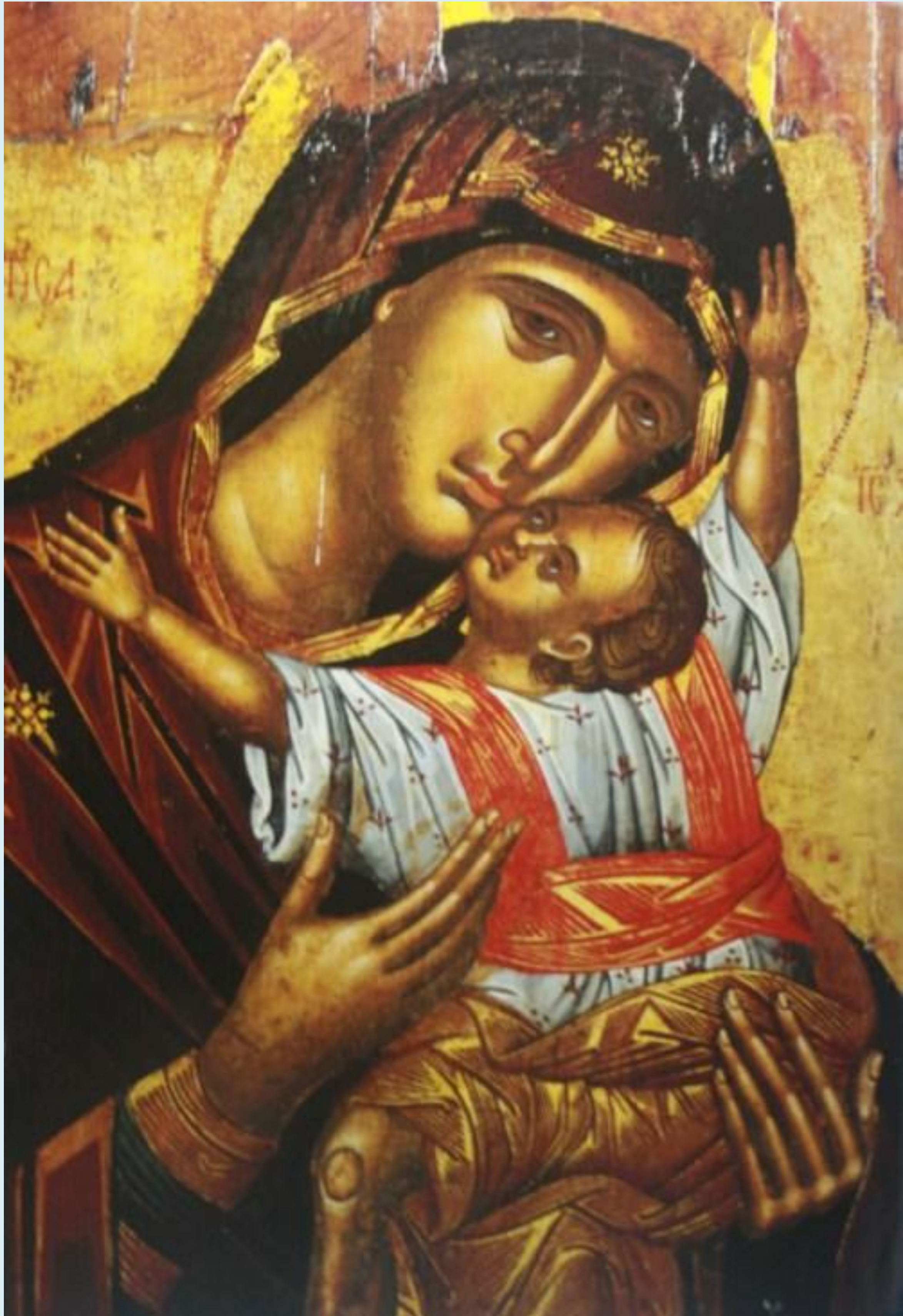

MR · ΘV
IC · XC
Il Signore veglierà su di te
quando esci e quando entri
da ora e per sempre

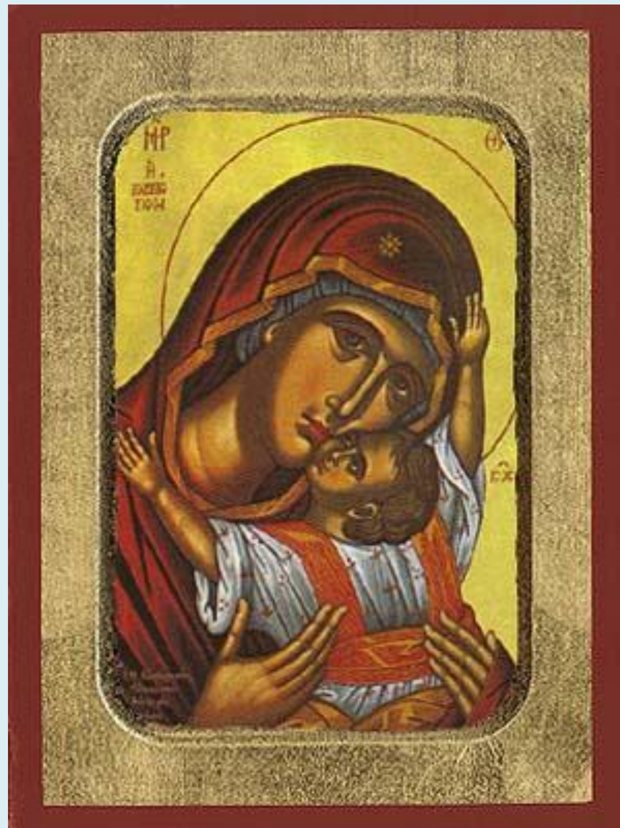

ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

ΜΡ
ΘΥ

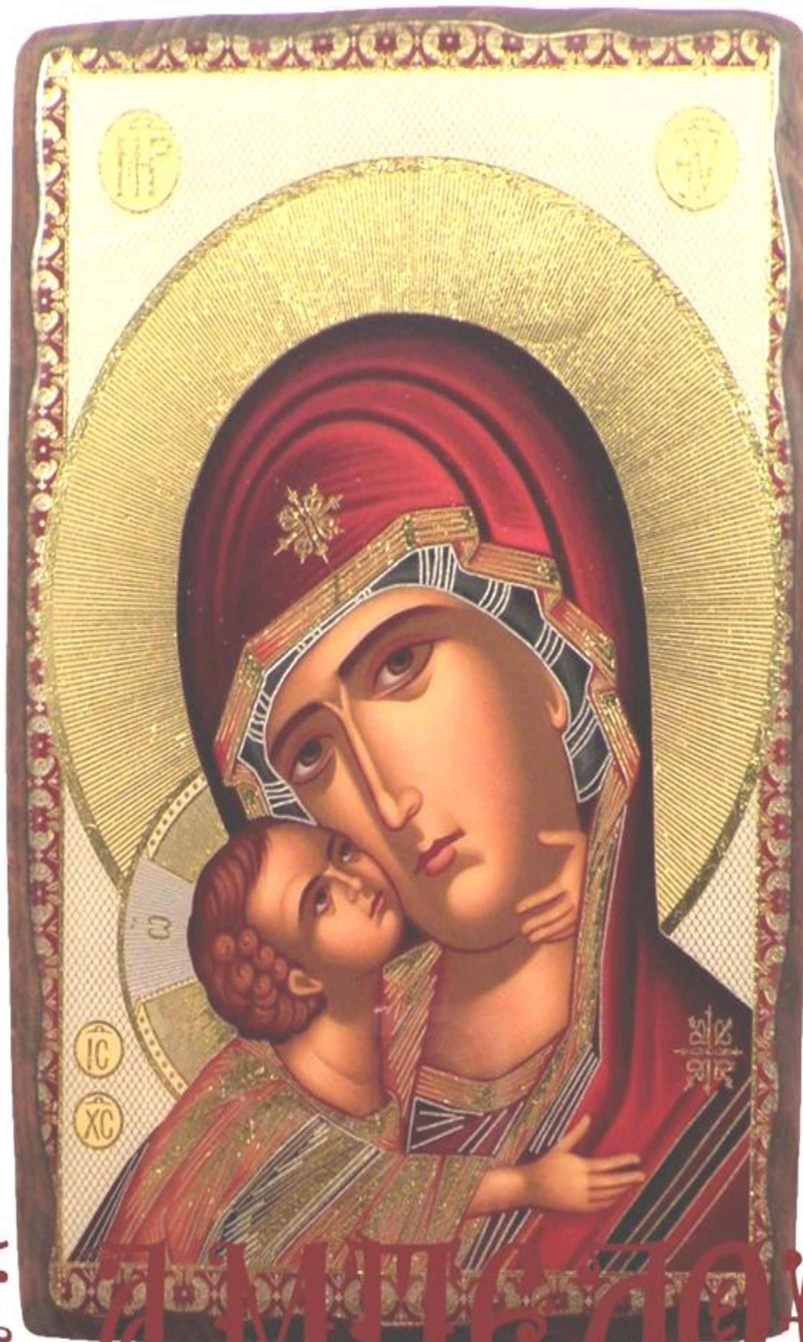

ΜΡ
ΘΥ
ΙC XC

ΜΡ
ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

ΜΡ

ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

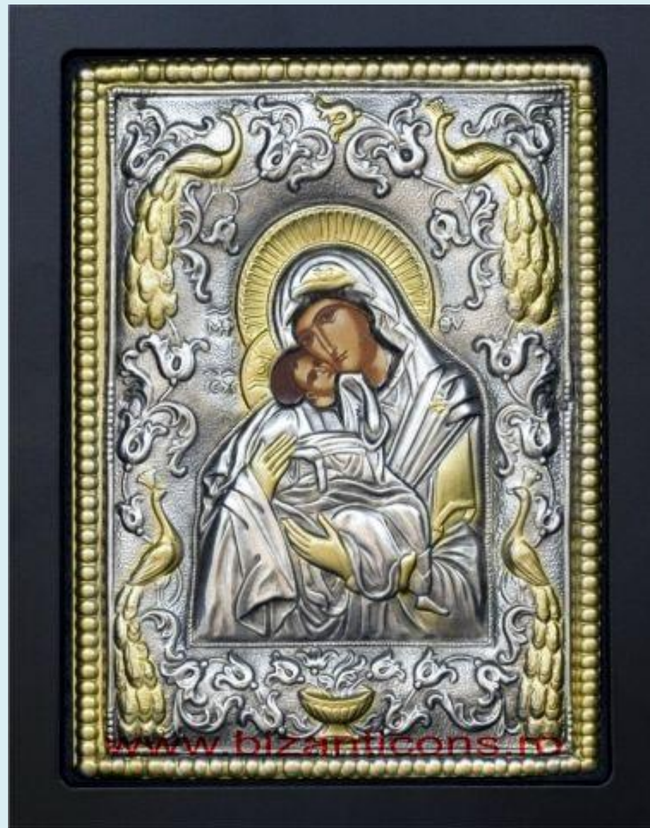

Η ΑΜΠΕΛΟΣ

ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

ΜΡ
ΘΥ
IC XC

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC
HIS

www.bizantiicons.ro

ΜΡ
ΘΥ
ΙC XC
Διά χειρός
Μαρίας
2008

ΜΡ ΘΥ
DULCE IUBITOAREA
IC XC
DUHUL DOMNULUI
PENTRU CĂ EL
TRIMIS SĂ
SĂRACILOR

http://dositeea.blogspot.com

Icoana Maicii Domnului "Dulcea Sarutare"

Icoana Maicii Domnului "Dulcea Sarutare"

Bucură-te, Maica Domnului, Dulcea sărutare!